

Fremsat den 4. oktober 2023 af transportministeren (Thomas Danielsen)

Forslag

til

Lov om ændring af postloven¹⁾

(Rammer for den fremtidige postbefordring)

§ 1

I postloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 461 af 27. april 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, udgår »og erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser«.

2. § 2, stk. 3 og 4, ophæves.

3. § 3, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan meddeles tilladelse til lokal eller landsdækkende postbefordring. Virksomheder med tilladelse til landsdækkende postbefordring skal udbyde et standardprodukt til ensartede priser til hele landet inden for de tjenester, de udbyder.«

4. I § 5, stk. 2, udgår », som ikke er pålagt befordringspligt, jf. § 14,«.

5. I § 6, stk. 3, udgår », som ikke er pålagt befordringspligt efter § 14,«.

6. I § 7, stk. 1, udgår »og uadresserede«.

7. § 8, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Ejendomme beliggende i landzone skal have en brevkasse placeret ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej.«

8. § 8, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Ved fritidshuse skal der opstilles brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel, hvis der i fritidshusrådet ikke er etableret centralt placerede brevkasseanlæg.«

9. § 13 affattes således:

»§ 13. Kommunen meddeler transportministeren, hvilke postmodtagere som har krav på at få forsendelser afleveret direkte til boligen, jf. § 9.

Stk. 2. Transportministeren opretter og ajourfører en database over de i stk. 1 nævnte postmodtagere.

Stk. 3. Transportministeren skal give postvirksomheder med tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring adgang til oplysninger om navn og adresse, herunder beskyttede navne og adresser, i Det Centrale Personregister (CPR), jf. CPR-lovens § 28, stk. 1, på de postmodtagere inden for postvirksomhedens geografiske dækningsområde, som har krav på at få forsendelser afleveret direkte til boligen, jf. § 9.

Stk. 4. Oplysninger, som en postvirksomhed har fået adgang til i medfør af stk. 3, må kun anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre.

Stk. 5. Transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage administration, ajourføring og videregivelse af oplysninger om post direkte til boligen, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 6. Transportministeren kan indgå kontrakt med en virksomhed om oprettelse og ajourføring af databasen og videregivelse af oplysninger om post direkte til boligen, jf. stk. 2 og 3.«

10. Overskriften før § 14 affattes således:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EF-Tidende 1998, nr. L 15, side 14), som ændret ved direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester (EF-Tidende 2002, nr. L 176, side 21) samt direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (EU-Tidende 2008, nr. L 52, side 3).

»Varetagelse af posttjenester«

11. § 14 affattes således:

»§ 14. Transportministeren sikrer postbefordring af følgende:

- 1) Gratis blindeforsendelser på op til 7 kg.
- 2) Adresserede forsendelser til og fra udlandet samt til og fra Færøerne og Grønland, herunder rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser.
- 3) Adresserede indenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser samt forkyndelsesbreve.
- 4) Adresserede forsendelser til og fra ø-samfund, herunder ved etablering af faciliteter, som postvirksomheder kan benytte.
- 5) Andre adresserede forsendelser, herunder enkeltforsendelser.

Stk. 2. Transportministeren kan udbyde og indgå kontrakt med en eller flere postvirksomheder om at varetage en eller flere af de i stk. 1 nævnte opgaver.

Stk. 3. Transportministeren kan udpege en eller flere postvirksomheder til at varetage en eller flere af de i stk. 1 nævnte opgaver.

Stk. 4. Transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage de forpligtelser i henhold til EU's postdirektiv og Verdenspostkonventionen, der ikke allerede varetages af postvirksomhederne.

Stk. 5. Ved varetagelse af postbefordring efter stk. 1, nr. 2, efter udbud eller ved udpegning, jf. stk. 2 og 3, skal postvirksomheden overholde beslutninger fra Verdenspostforeningen og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet.«

12. § 15 affattes således:

»§ 15. Postvirksomheder, som udfører postbefordring efter udpegning, jf. § 14, stk. 3, skal for posttjenester, som virksomheden er udpeget til at varetage, anvende takster, som er omkostningsægte, gennemsigtige og ikkediskriminerende.«

13. § 16 affattes således:

»§ 16. Transportministeren kan i særlige tilfælde bestemme, at den som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser, som staten er forpligtet til at befordre.«

14. § 17 ophæves.

15. Overskriften før § 18 ophæves.

16. § 18 ophæves.

17. Overskriften før § 19 affattes således:

»Udgivelse af frimærker og det offentlige postnummersystem m.v.«

18. § 19 ophæves.

19. § 20 affattes således:

»§ 20. Transportministeren sikrer, at der udstedes frimærker, som skal være påtrykt »Danmark«.

Stk. 2. Transportministeren kan indgå kontrakt om udstedelsen af disse frimærker med en virksomhed eller anden selvstændig juridisk enhed eller gøre det til et vilkår ved udpegning af en postvirksomhed, jf. § 14, stk. 3 eller 4.

Stk. 3. Transportministeren kan bestemme, at andre former for bevis for forudbetaling for postbefordring af en postforsendelse også kan anvendes i den internationale postudveksling.«

20. § 21 affattes således:

»§ 21. Transportministeren vedligeholder det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

Stk. 2. Transportministeren kan indgå kontrakt med en virksomhed om eller udpege en postvirksomhed til at varetage vedligeholdelsen af postnummersystemet, jf. stk. 1.«

21. I § 22 nr. 3, udgår », der ikke er pålagt befordringspligt,«.

22. I § 22 nr. 5, udgår », herunder regulering af den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser«.

23. Overskriften før § 23 affattes således:

»Tilsyn, gebyr og klageadgang«

24. § 23 affattes således:

»§ 23. Transportministeren fører tilsyn med postvirksomheders overholdelse af postlovgivningen og vilkårene for deres tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring.

Stk. 2. Transportministeren fører tilsyn med, at tjenesterne på postmarkedet udføres i overensstemmelse med internationale forpligtelser, herunder postdirektivet og Verdenspostkonventionen. Transportministeren fører endvidere tilsyn med udviklingen på postmarkedet, herunder at markedet sikrer landsdækkende indsamling og omdeling af breve og pakker til ensartede priser for standardprodukter. Transportministeren udfører kvalitetsmålinger, fortrinsvis af breve.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn og ved udstedelse af tilladelser.

Stk. 4. Gebyret for varetagelse af den generelle tilsynsindsats skal dække Trafikstyrelsens omkostninger forbundet med tilsynet, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling, oprettelse og ajourføring af en database over postmodtagere, som har krav på aflevering af forsendelser direkte til boligen m.v.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der kun opkræves gebyr i henhold til stk. 3, hvis gebyret overstiger et bestemt beløb.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte regler om opkrævning af gebyrer i henhold til stk. 3, rentetilskrivning efter renteloven, rykkerskrivelser m.v.«

25. I § 24, *stk. 1*, indsættes efter »for at sikre overholdelsen af postlovgivningen«: », markedsovervågning«.

26. I § 25, *stk. 1*, udgår »eller distributionsvirksomheder«.

27. I § 28, *stk. 1*, ændres »§ 13, stk. 3-5, § 16, § 19« til: »§ 13, stk. 4, § 16«.

28. I § 28, *stk. 3*, udgår »eller en virksomhed, der omdeler uadresserede forsendelser,«.

§ 2

I lov om Post Danmark A/S, jf. lovbekendtgørelse nr. 844 af 6. juli 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 2, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Hvis transportministeren efter § 14, stk. 3, eller § 14, stk. 4, i postloven udpeger Post Danmark A/S til at varetage befordring af adresserede forsendelser, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf.««

2. § 6 affattes således:

»§ 6. Post Danmark A/S kan anvende det kronede posthorn som kendetegn i op til 5 år fra 1. januar 2024.«

§ 3

I CPR-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 23. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 10, *stk. 2, nr. 3*, ændres »virksomheder, der er pålagt befordringspligt efter postloven« til: »postvirksomheder med tilladelse til erhvervmæssig postbefordring efter postloven«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 2. § 1, nr. 7, har virkning fra den 1. januar 2025.

Stk. 3. For virksomheder, der ved lovens ikrafttræden udøver erhvervmæssig postbefordring uden tilladelse, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 1. oktober 2024.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige Bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
  - 3.1 Den fremtidige postbefordring og dens finansiering
  - 3.2 Placering af brevkasser
  - 3.3 Tilsyn og gebyrfinansiering heraf
  - 3.4 Uadresserede forsendelser
  - 3.5 Modtagerdatabaser
  - 3.6 Det kronede posthorn
  - 3.7 Frimærker
  - 3.8 Postnummersystemet
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema.

1. Indledning

Formålet med lovændringen er at tilpasse lovgivningen til udviklingen på postmarkedet.

Forslaget indebærer, at transportministerens hidtidige pligt til at udpege en befordringspligtig postvirksomhed til at varetage landdækkende befordringspligt ophæves.

I stedet foreslås postbefordringen varetaget af markedet, hvor flere postvirksomheder allerede i dag tilbyder landsdækkende levering af breve og pakker til ensartede priser. Forslaget indebærer endvidere en pligt for transportministeren til at følge op på, om markedet også fremover leverer landsdækkende posttjenester.

Skulle markedet mod forventning vise svigt, skal transportministeren kunne gribe ind ved udpegning af en postvirksomhed eller efter udbud indgå aftale med en postvirksomhed om postbetjening af f.eks. bestemte geografier. I alle tilfælde foreslås følgende tre områder sikret gennem udbud samt efterfølgende indgåelse af kontrakt: omdeling af gratis

forsendelser til blinde, udlandspost og postbetjening af mindre ø-samfund.

På pakkemarkedet er der flere store internationale operatører, der tilbyder udbringning og indsamling af pakker i hele landet. Der har i en årrække været konkurrence mellem en række udbydere, hvor alle de store postoperatører tilbyder en landsdækkende service til ensartede priser. Der er et stort antal pakkebutikker (ca. 2.500) og udbringning til alle adresser i Danmark på nær visse øer.

Det er forventningen, at der på brevområdet med den foreslåede model tilsvarende vil blive tilbudt landsdækkende service, også selvom der ikke udpeges en befordringspligtig postvirksomhed, idet de store brevkunder – banker, forsikringsselskaber, kommuner, regioner osv. – har et behov for at kunne komme i kontakt med ikke-digitale borgerne. Der er også stadig visse behov for fysiske breve til alle borgere, f.eks. valgkort. Dette vil medvirke til, at der er efterspørgsel efter postservice, der dækker alle borgerne i Danmark.

Der foreslås også ændringer i et antal øvrige bestemmelser

i postloven, herunder om at virksomheder, der beforder kontraktpakker omfattes af loven, placering af brevkasser på ejendomme i landzone og i fritidshusområder, om opdatering af reglerne for modtagerdatabaser, om vedligeholdelse af postnummersystemet, om udstedelse af frimærker med påtryk ”Danmark” samt om anvendelse af det kronede posthorn.

Desuden foreslås ændrede bestemmelser om Trafikstyrelsens tilsyn og opkrævning af gebyrer til dækning af omkostninger til varetage af det generelle tilsyn og udstedelse af tilladelser til postvirksomheder i medfør af loven.

Endelig foreslås det, at de hidtidige bestemmelser vedrørende uadresserede forsendelser (reklamer m.m.) udgår af postloven, som herefter alene regulerer adresserede forsendelser (breve, pakker, m.v.).

2. Baggrund

Postloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 461 af 27. april 2023, har siden 2011 været genstand for flere ændringer i bestræbelserne på at tilpasse loven til det hastigt ændrede postmarked, herunder til det kraftige fald i brevmængder, der på grund af substitutionen til elektronisk kommunikation er accelereret betydeligt siden lovens vedtagelse.

Statens nuværende aftale med Post Danmark A/S om varetage af beforderingspligten er udformet på baggrund af politiske aftaler indgået mellem størsteparten af Folketingets partier (Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Konservative Folkeparti), herunder den seneste aftale indgået i 2016, der udløb i 2019. Aftalen blev herefter midlertidigt forlænget flere gange, senest i december 2022 med virkning frem til 31. december 2023.

Aftalen og de efterfølgende midlertidige forlængelser omfatter en forpligtelse til indsamling og omdeling af breve, pakker, dagblade, uge- og månedsblade m.v.

Regeringen ønsker at indrette postbefordringen, så den afspejler udviklingen på postmarkedet. Dette lovforslag etablerer hjemmelgrundlaget herfor og udmønter i øvrigt en politisk aftale af 27. juni 2023 indgået af regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre, Alternativet og Nye Borgerlige. Det er aftalt at vedtage lovgivning om en ændring af indretningen af postsektoren fra 1. januar 2024, der afspejler udviklingen på postmarkedet og sikrer betjeningen af borgerne på de områder, hvor der fortsat vurderes at være behov for statslig regulering.

Aftalepartierne noterer sig, at det danske postmarked er velfungerende. Der er i dag flere postvirksomheder, der tilbyder landsdækkende postservice. Udviklingen er præget af stigende pakkemængder og – grundet digitaliseringen – faldende brevmængder. Antallet af pakker vil snart overhale antallet af breve.

Aftalepartierne noterer sig endvidere, at posttjenesterne i Danmark skal leve op til krav i EU’s postdirektiv og krav fra Verdenspostkonventionen (FN-agenturet Universal Postal Union – UPU). Det er dog ikke et krav fra hverken postdirektivet eller Verdenspostkonventionen, at der skal udpeges en bestemt beforderingspligtig postvirksomhed.

Den danske postlov er imidlertid i dag udformet således, at transportministeren er forpligtet til at udpege en beforderingspligtig postvirksomhed, som skal tilbyde landsdækkende postbefordring af breve, pakker, dagblade, magasiner, udlandspost m.v. Post Danmark A/S er gennem årene blevet udpeget til at løfte denne opgave.

Henset til udviklingen på postmarkedet er dette ikke en tidssvarende løsning. Der skal kun være statslig regulering, hvor der er et behov.

På den baggrund er aftalepartierne enige om, at den fremtidige indretning af postsektoren fra 1. januar 2024 indebærer følgende:

Der udpeges ikke en beforderingspligtig postvirksomhed til som hidtil at varetage landsdækkende postbetjening. Det overlades dermed som udgangspunkt til markedet at levere landsdækkende postbetjening af pakker og breve, dagblade, magasinpost m.v.

Den fremtidige indretning af postsektoren vil være således, at den hidtidige beforderingspligt fra 1. januar 2024 varetages af markedet kombineret med offentlige udbud af blindeforsendelser, udlandspost, inklusiv indenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser, samt betjening af ø-samfund. Det foreslås, at de tre områder udbydes trinvis, således at branchen kan byde ind, og at Post Danmark A/S kan omstille sin forretning. Der søges indgået aftale med Post Danmark A/S om efter udpegning at varetage de tre nævnte områder i en overgangsperiode.

Det er fortsat staten, som er forpligtet til at sikre landsdækkende posttjenester til borgere og virksomheder. Partierne noterer sig, at når det derfor – på nær de tre ovenfor nævnte områder – er overladt til markedet at levere disse tjenester, vil staten skulle følge op på, at markedet faktisk leverer disse tjenester.

Hvis det mod forventning viser sig ikke at være tilfældet, vil transportministeren kunne gribe ind og udpege en virksomhed til mod kompensation at håndtere den konkrete problemstilling.

Aftalepartierne er enige om, at virksomheder, der søger om tilladelse til at blive postvirksomhed, fremover bl.a. skal oplyse, hvorvidt de er landsdækkende eller ej. Efter lovforslaget vil der derfor kunne meddeles tilladelse til lokal eller landsdækkende postbefordring. Virksomheder med tilladelse til landsdækkende postbefordring vil skulle udbyde et standardprodukt til ensartede priser til hele landet, inden for de tjenester, de udbyder.

Aftalepartierne er enige om, at den såkaldte 50 meter regel om placering af brevkasser i landzonen bortfalder. Brevkasser vil på landet skulle opsættes ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej.

Efter lovforslaget vil der i fritidshusområder udstykket før 1973 blive adgang til på frivillig basis at etablere centralt placerede brevkasseanlæg.

Aftalepartierne er enige om, at for at sikre, at sårbare grupper fortsat kan modtage deres post, fastholdes den nuværende ordning med levering af post direkte til boligen. Den nuværende regel herom i postlovens § 9 gælder for modtagerens folkeregisteradresse.

Derudover vil den foreslåede lovændring indebære, at virksomheder, som befordrer adresserede pakker i henhold til en forudgående aftale med afsenderen, såkaldte kontraktpakker, på ny vil blive omfattet af postloven, herunder kravet om at indhente en tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring og være omfattet af Trafikstyrelsens retningslinjer for klagebehandling og tilsyn.

Erhvervsmæssig postbefordring omfatter efter postloven indsamling, sortering eller omdeling af adresserede forsendelser på op til 20 kg, herunder til og fra udlandet. Virksomheder, der udfører postbefordring, skal have tilladelse fra Trafikstyrelsen. Det samme gælder virksomheder, der varetager dele af postbefordringen, f.eks. foretager indsamling og sortering af posten med henblik på indlevering til en anden postvirksomhed, eller står for det sidste led i det samlede forløb, omdelingen.

Virksomheder som alene står for trykning, kuvertering, pakning og lignende, falder uden for definitionen af postbefordring. Det samme gælder virksomheder, der alene varetager den fysiske transport af postforsendelser.

Det er vurderingen, at de såkaldte kontraktpakker er en naturlig del af postmarkedet og derfor er omfattet af postloven, også af hensyn til kunderne, idet de pågældende virksomheder hermed omfattes af det nævnte regelsæt for klagevejledning m.v. Dette har baggrund i, at staten ifølge postdirektivet har en befordringspligt vedrørende indsamling, transport og omdeling af bl.a. pakker på op til 10 kg. Medlemsstaterne kan forhøje den vægtgrænse til højst 20 kg, ligesom medlemsstaterne skal modtage og omdele pakker på op til 20 kg fra andre medlemsstater. Der skelnes ikke mellem pakker og kontraktpakker i postdirektivet. Vægtgrænsen på 20 kg for pakker har været gældende i Danmark i en længere årrække.

Der foreslås også ændringer i et antal øvrige bestemmelser i postloven, herunder opdatering af reglerne for modtagerdatabaser, om vedligeholdelse af postnummersystemet, om udstedelse af frimærker med påtryk "Danmark" samt om anvendelse af det kronede posthorn. De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at de landsdækkende posttjenester fremover varetages af markedet.

Med den nye foreslåede indretning af postsektoren foreslås

endvidere ændrede bestemmelser om Trafikstyrelsens tilsyn og opkrævning af gebyrer til dækning af omkostninger til varetagelse af det generelle tilsyn og udstedelse af tilladelser til postvirksomheder i medfør af loven.

Endelig foreslås det, at de hidtidige bestemmelser vedrørende uadresserede forsendelser (reklamer m.m.) udgår af postloven, som herefter alene regulerer adresserede forsendelser (breve, pakker, m.v.).

Det er derudover aftalepartiernes forventning, at postvirksomheder i Danmark fortsat skal have fokus på bæredygtighed og arbejde for at mindske deres klima- og miljøbelastning, herunder at have fokus på nul-emissionskøretøjer og at kunne håndtere genanvendelig emballage. Der vil derfor administrativt blive oprettet et bæredygtighedsforum for postoperatører med henblik på at sikre opmærksomhed på krav om f.eks. det udvidede producentansvar og CSR-rapportering, og de måder som postvirksomhederne kan håndtere dem på. Transportministeriet, herunder Trafikstyrelsen, og miljømyndighederne vil tage skridt til, at der afholdes møder samt foreslå emner til drøftelse.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Den fremtidige postbefordring og dens finansiering

3.1.1. Gældende ret

De europæiske postmarkeder, herunder det danske, har siden den ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (herefter benævnt postdirektivet) vedtagne fulde markedsåbning pr. 1. januar 2011 (visse lande dog fra 1. januar 2013) været frie, kommercielle markeder, udsat for konkurrence.

Efter postdirektivet er staten forpligtet til at sikre indsamling og omdeling af såvel indenlandske postforsendelser som grænseoverskridende forsendelser.

Ifølge postdirektivet er driftssikkerhed et grundlæggende krav til befordringspligten, og brugerne skal garanteres en passende og ikke-diskriminerende behandling, ligesom brugerne skal have fyldestgørende information om udbuddet af tjenester, vilkårene for deres levering og anvendelse, kvaliteten af den leverede tjeneste samt taksterne.

I medfør af artikel 4 i direktivet kan medlemsstaterne udpege én eller flere postvirksomheder til at opfylde befordringspligten, så det sikres, at befordringstjenesten ydes på hele det nationale område. Der kan dog ifølge direktivet ikke udpeges flere virksomheder til at varetage de samme forpligtelser i samme geografiske område.

Efter artikel 7, stk. 2, kan medlemsstaterne sørge for, at befordringspligten opfyldes ved at købe de pågældende tje-

nester efter de gældende EU-regler for offentlige indkøb, hvilket kan medføre, at der indgås kontrakt med en eller flere postvirksomheder om varetagelse af bestemte opgaver.

Endelig kan en medlemsstat vælge at lade postvirksomhederne på det pågældende marked sørge for, at postdirektivets krav til befordringspligt opfyldes. Hvis de almindelige markedsmekanismer ikke kan opfylde dette, kan henholdsvis udpegning af en postvirksomhed eller køb af posttjenester efter udbud bringes i anvendelse.

Tilsvarende er staten forpligtet til at sikre borgere og virksomheder adgang til at sende og modtage breve og pakker m.v. til og fra medlemslandene i Verdenspostforeningen (Universal Postal Union (UPU)) efter reglerne i den internationale postkonvention, Verdenspostkonventionen.

Danmarks forpligtelser efter postdirektivet og konventionen opfyldes i dag ved, at staten har udpeget én befordringspligtig postvirksomhed til at udføre den landsdækkende postbefordring, hvad angår alle posttjenester, dvs., adresserede forsendelser i form af breve, pakker, dagblade samt uge- og månedsblade og lignende. I en individuel tilladelse er beskrevet virksomhedens forpligtelser (befordringspligt) og rettigheder.

I henhold til postlovens § 2 forstås ved postbefordring erhvervsmæssig indsamling, erhvervsmæssig sortering eller erhvervsmæssig omdeling af adresserede forsendelser på op til 20 kg, herunder forsendelser til og fra udlandet.

Ifølge postlovens § 14 udpeger transportministeren en virksomhed (den befordringspligtige postvirksomhed), som meddeles en individuel tilladelse til postbefordring og pålægges en pligt til at befordre de posttjenester, som er nævnt i bestemmelsens stk. 3. Tilladelsen og vilkårene for opfyldelsen af befordringspligten offentliggøres af transportministeren.

Post Danmark A/S er ved individuel tilladelse af 30. maj 2016 blevet udpeget som befordringspligtig postvirksomhed frem til den 31. december 2019. Denne udpegning er forlænget flere gange og udløber den 31. december 2023.

Det følger af postlovens § 14, stk. 2, at den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde brugerne et landsdækkende net af postkasser og postbetjeningssteder til indsamling og udlevering af forsendelser.

I postlovens § 14, stk. 3, defineres det befordringspligtige område. Den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde landsdækkende postbefordring af følgende posttjenester:

- 1) Adresserede breve på op til 2 kg.
- 2) Adresserede dag-, uge- og månedsblade o. lign., tidskrifter samt adresserede forsendelser med et ensartet, trykt indhold, f.eks. kataloger og brochurer, på op til 2 kg.
- 3) Adresserede pakker på op til 20 kg, herunder en pakketjeneste henholdsvis med og uden omdeling.

- 4) Befordring af rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser.
- 5) Befordring i indlandet af forsendelser fra udlandet og befordring af forsendelser til udlandet og til Færøerne og Grønland.
- 6) Gratis befordring af blindeforsendelser på op til 7 kg.

Med hjemmel i postlovens § 15, stk. 1, nr. 4, er der fastsat regler for postbetjening af mindre ø-samfund. Reglerne fremgår af den individuelle tilladelse til den befordringspligtige postvirksomhed.

De befordringspligtige posttjenester følger med hensyn til vægt og dimensioner de tilsvarende befordringspligtige postprodukter, der er fastsat i EU og Verdenspostforeningen (Universal Postal Union (UPU)). UPU er et agentur under FN med 192 medlemslande, hvor der i Verdenspostkonventionen fastsættes regler for den globale udveksling af breve og pakker m.v.

Det følger af postlovens § 15, stk. 2, at den befordringspligtige postvirksomhed for de posttjenester, der er omfattet af § 14, stk. 3, nr. 1-5, skal anvende takster, som er omkostningsægte, gennemsigtige og ikke diskriminerende.

Ifølge postlovens § 15, stk. 3, skal den befordringspligtige postvirksomhed anvende landsdækkende enhedstakster for breve og pakker, som indleveres til befordring som enkeltforsendelse.

Ifølge § 15, stk. 4, skal transportministeren godkende takstfastsættelsen for indenlandske, frimærkefrankerede breve på op til 50 g, der sendes som enkeltforsendelse.

Efter § 15, stk. 5, kan transportministeren i den individuelle tilladelse til den befordringspligtige postvirksomhed, jf. § 14, stk. 1, fastsætte regler om 1) at den befordringspligtige postvirksomhed skal overholde beslutninger fra Verdenspostforeningen (Universal Postal Union (UPU)) og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet, og 2) betaling af en bod for manglende opfyldelse af tilladelsen, herunder manglende opfyldelse af kvalitetskrav.

3.1.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Formålet med realiseringen af det indre marked for posttjenester i EU er, at virksomhederne på postmarkedet gennem de almindelige markedsmekanismer kan sikre opfyldelsen af erhvervslivets og borgernes behov for postbefordring.

Der er velfungerende konkurrence på det meste af postmarkedet i Danmark. Flere postvirksomheder tilbyder de samme ydelser som den nuværende befordringspligtige postvirksomhed.

På pakkemarkedet er der flere store internationale operatører, der tilbyder udbringning og indsamling af pakker i hele landet.

På brevmarkedet er der især to selskaber, Post Danmark A/S og DAO, der begge distribuerer breve landsdækkende. Ophevelse af den nuværende model med udpegning af én befordringspligtig postvirksomhed til fordel for en model, hvor markedet løfter befordringspligten, indebærer, at virksomhederne mødes i konkurrence på lige vilkår. Dette antages at føre til skarpere konkurrence om betjening af såvel borgere som virksomheder.

Derfor vurderes der ikke længere at være behov for, at den landsdækkende befordringspligtige postvirksomhed varetager sine opgaver på de hidtidige vilkår.

I øvrigt kan det oplyses, at brevmængderne fra 2006 til 2022 er faldet fra ca. 1.200 mio. stk. til ca. 150 mio. stk. årligt, medens pakkemarkedet er steget markant på grund af e-handel. Det er vurderingen, at den fortsat faldende brevmængde vil medføre, at brev- og pakkemarkedet på sigt vil smelte sammen, således at breve vil blive distribueret som ”letpakker” (flade pakker). Dermed fungerer pakkedistributørernes netværk som en sikkerhed for landsdækkende postbetjening, herunder også for forsendelser af bl.a. breve mellem borgere.

På den baggrund foreslås gennemført en grundlæggende ændring, hvor hovedprincippet er, at postvirksomhederne på markedet kommer til at varetage størstedelen af posttjenesterne. Dog vurderes det fortsat hensigtsmæssigt, i lyset af statens forpligtelser efter Verdenspostkonventionen og postdirektivet, at staten sikrer løsning af tre særlige opgaver gennem udbud: 1) gratis blindeforsendelser, 2) udlandspost, inklusiv indenlandske og udenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser samt forkyndelsesbreve og 3) postbetjening af ø-samfund.

Endelig forslås det, at der etableres et sikkerhedsnet, hvis markedet ikke leverer, idet staten fortsat er forpligtet til at sikre landsdækkende posttjenester til borgere og virksomheder. Når det derfor – på nær de tre nævnte områder – foreslås overladt til markedet at varetage de landsdækkende posttjenester, vil staten fortsat skulle følge op på, om markedet faktisk leverer disse tjenester.

Det foreslåede udbud af blindeforsendelser skal sikre, at der fortsat er portofri befordring af post til og fra blinde i henhold til statens forpligtelse i Verdenspostkonventionen. Blindeforsendelser er adresserede portofrie forsendelser, der indeholder kommunikationsmateriale for blinde. Der er tale om en almindelig postbefordringsopgave, som vil kunne løses af en postvirksomhed på markedet mod betaling.

Det foreslåede udbud af postbetjening af ø-samfund skal sikre at der etableres en fælles infrastruktur for distribution til de mindre ø-samfund. Infrastrukturen vil kunne, afhængig af lokale forhold, bestå af brevkasseanlæg, postkasser og pakkeautomater på øerne samt aflåste bokse på fastlandet til opbevaring af post til og fra øerne. På øer med 1-10

hustande etableres brevkasseanlæg og eventuelt også pakkeautomater på øen.

Den foreslåede model indebærer, at infrastrukturen står til rådighed for alle postvirksomheder. Det vil sige, at alle postvirksomheder vil kunne indlevere pakker og breve til ordningen. Hensigten er, at den samme operatør, som etablerer den fælles infrastruktur, også skal være ansvarlig for driften af denne, således, at der løbende kan modtages og sendes breve og pakker til og fra alle mindre øer. Beboerne skal kunne vælge mellem flere postoperatører. Det er dog frivilligt, om en postvirksomhed vil benytte sig af ordningen. Inden udbuddet gennemføres en drøftelse med branchen for at afdække muligheden for at etablere en enkel og effektiv ordning, som også har branchens interesse.

Forslaget om etablering af en fælles infrastruktur i de mindre ø-samfund medfører, at staten vil skulle betale den vindende operatør for omkostninger til etablering, vedligeholdelse og den løbende drift af infrastrukturen. Infrastrukturen forbliver statens ejendom. Det lokale færge-selskab kan inddrages i levering og afhentning af breve og pakker ved den pågældende fælles facilitet på øen.

Borgerne på de mindre øer vil som hidtil skulle betale porto for de breve og pakker, som de ønsker at sende, eller som de har bestilt hjem f.eks. via internettet. Postvirksomhederne tilbyder i dag generelt ensartede landsdækkende priser (porto) for indsamling og omdeling af breve og pakker.

Endelig skal forslaget om at udbyde udlandsposten sikre, at der fortsat kan sendes breve og pakker på tværs af landegrænser i henhold til statens internationale forpligtelser i regi af Verdenspostkonventionen. Det gælder også rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser, som også skal tilbydes internt i landet i henhold til postdirektivet. Disse opgaver er hidtil varetaget af Post Danmark som led i aftalen med staten. Andre postvirksomheder vil også kunne udføre opgaven efter nogen forberedelse.

Opgaven med indsamling og omdeling af forsendelser til/fra udlandet i UPU-netværket, herunder rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser, foreslås i en overgangsperiode varetaget af Post Danmark. Det indebærer, at en postvirksomhed, der indsamler en forsendelse, som ønskes befordret via UPU-netværket, skal overdrage denne forsendelse til Post Danmark, jf. postlovens § 6, stk. 4. Efter denne bestemmelse er en postvirksomhed, der indsamler en forsendelse, som den ikke selv kan levere frem til modtageren, forpligtet til mod betaling at overdrage forsendelsen til en postvirksomhed, som kan levere den i modtagerens geografiske område.

Det foreslås, at de virksomheder, som i henhold til postlovens § 3 søger om tilladelse til erhvervmæssig postbefordring, fremover bl.a. vil skulle oplyse, hvorvidt de er landsdækkende eller ej. Hvis virksomheden har oplyst, at den er landsdækkende, og det efterfølgende konstateres ikke at være tilfældet, kan Trafikstyrelsen i yderste fald tilbagekalde

tilladelsen. Det er hensigten, at der fremover skelnes mellem to typer tilladelser til: 1) lokal postbefordring, 2) landsdækkende postbefordring.

Med landsdækkende postbefordring menes omdeling til alle adresser i Danmark. Postbetjening af mindre ø-samfund kan ske inden for rammerne af den ordning, som foreslås etableret vedrørende dette område. For at være og dermed at kunne kalde sig landsdækkende skal den pågældende virksomhed til enhver tid kunne dokumentere, at virksomheden som minimum leverer et produkt (i alle vægtklasser) til ensartede priser til hele landet.

Virksomheder med tilladelse til landsdækkende postbefordring vil skulle udbyde et standardprodukt til ensartede priser til hele landet, inden for de tjenester, de udbyder.

Lokal postvirksomhed kan være postbetjening af geografisk afgrænsede områder f.eks. en region eller et eller flere postnummerområder.

Med lovforslaget foreslås det, at det er transportministeren, som fremover drager omsorg for, at der fortsat udstedes danske frimærker, så længe den internationale forpligtelse består i henhold til Verdenspostkonventionen. I forbindelse med et udbud tages der stilling til, hvorledes staten opfylder sine internationale forpligtelser til at udstede de omhandlede frimærker.

Med hensyn til finansiering vurderes det, at opgaven vedrørende postbetjening af ø-samfund og gratis befordring af blindeforsendelser må betragtes som offentlig service, som derfor vil skulle finansieres af det offentlige.

Hvad angår befordring af indenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser sker dette til omkostningsægte priser, og der forventes således ikke behov for statsligt økonomisk bidrag. Med omkostningsægte menes, at priserne skal fastsættes, så de dækker såvel virksomhedens faste som variable omkostninger.

Hvad angår forsendelser til og fra udlandet samt til og fra Færøerne og Grønland, herunder rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser, vurderes der ikke at være et fremadrettet behov for statsligt økonomisk bidrag, men det vil kunne opstå, da priserne for internationale forsendelser fastlægges i UPU, og ikke nødvendigvis vil medføre en rentabel forretning.

Fra 2025 får medlemmerne i UPU dog mulighed for at indføre såkaldte "selfdeclared rates" for små pakker og større breve, der dækker de store partier af post mellem medlemslandene, dvs., at medlemslandene selv kan fastsætte afregningspriser på op til 70 pct. af de hjemlige takster. Hermed må behovet for statslig kompensation antages at bortfalde. Eventuel statslig kompensation vil således alene vedrøre 2024, som skal kunne dokumenteres og efterprøves af en uafhængig revisor.

Forslaget indebærer i øvrigt, at takstfastsættelsen af frimær-

kefrankererede breve på op til 50 g ikke længere skal godkendes af transportministeren. En sådan takstgodkendelse vurderes ikke længere at være tidssvarende, idet takstfastsættelsen hviler på en præmis om, at taksterne skal være omkostningsægte.

3.2. Placering af brevkasser

3.2.1. Gældende ret

I postlovens § 8, stk. 1, er der fastsat ensartede vilkår for postmodtagelse i form af et krav om, at der skal være opstillet brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel ved bygninger, villaer og rækkehuse med én eller flere husstande eller erhverv m.v.

Det er dog i postlovens § 8, stk. 1, fastsat, at ved ejendomme, hvortil der hører landbrugsjord, skal brevkassen opstilles ved det naturlige skel til ejendommen (eksempelvis ved overgangen fra indkørsel til gårdsplads), dog således at ejeren som udgangspunkt ikke er forpligtet til at skulle anbringe brevkassen i en større afstand end 50 meter målt fra ejendommens bolig (stuehuset) med mindre ejeren selv måtte ønske en placering længere væk fra boligen (stuehuset), eksempelvis ved begyndelsen af indkørslen eller ved overgang til privat fællesvej eller offentlig vej. Ud fra lighedshensyn er bestemmelsen i praksis blevet håndhævet således, at reglen om de højst 50 meter fra brevkasse til bolig har været gældende for samtlige beboelsesejendomme beliggende i landzone, dvs. også for sådanne ejendomme uden landbrugsjord, som i alle øvrige henseender svarer til et parcelhus i byområderne.

Af postlovens § 8, stk. 2, fremgår det, at der skal være opstillet brevkasseanlæg i eller ved etageejendomme med flere afleveringssteder (husstande, erhverv m.v.). Det påhviler ejeren at opstille brevkasseanlæg og at give postvirksomhederne adgang til anlægget.

Af postlovens § 8, stk. 3, følger det endvidere, at der ved fritidshuse skal være opstillet brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel. I fritidshusområder med fritidshuse, der er udstykket ifølge udstykningstilladelse udstedt efter den 1. januar 1973, skal der opstilles centralt placerede brevkasseanlæg.

I postlovens § 9, stk. 1, er det fastsat, at efter afgørelse fra de pågældendes kommune har postmodtagere, som er ude af stand til selv at hente post i brevkassen eller brevkasseanlægget, krav på at få adresserede forsendelser afleveret direkte til boligen. Bestemmelsen finder alene anvendelse på postmodtagerens folkeregisteradresse.

3.2.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre lavest mulige omkostninger til varetagelse af

postbefordring og dermed styrke grundlaget for varetagelse af postbefordring i landdistrikterne foreslås det, at ved ejendomme beliggende i en landzone skal brevkassen senest den 1. januar 2025 være opstillet ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej. Der skal opstilles en brevkasse for hver husstand, med mindre postmodtagerne aftaler at benytte en fælles brevkasse.

Omdelingsfunktionen er det dyreste led i postbefordringen, og med forslaget om ophævelse af 50 meter reglen i landzonen, således at brevkassen skal være placeret ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej, vil omdelerne på daglig basis kunne spare mange kilometers kørsel.

For så vidt angår fritidshuse, er der i dag krav om, at der skal være opstillet centralt placerede brevkasseanlæg i fritidshusområder, der er udstykket ifølge udstykningstilladelse, udstedt efter den 1. januar 1973.

Disse centralt placerede brevkasseanlæg bidrager til nedbringelse af postvirksomhedernes udgifter til omdeling af forsendelser, herunder mindre energiforbrug og dermed en mindre miljømæssig belastning.

Ved de ældre fritidshuse er der i dag krav om, at der skal opstilles brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel. Efter postloven er der i dag ikke adgang til i disse områder at opstille centralt placerede brevkasseanlæg. Med den foreslåede tilføjelse til § 8, stk. 3, 1. pkt., åbnes der for en frivillig adgang til at opsætte centralt placerede brevkasselæg i fritidshusområder udstykket før 1973.

3.3. Tilsyn og gebyrfinansiering heraf

3.3.1. Gældende ret

Det følger af postlovens § 14, at transportministeren skal udpege en befordringspligtig postvirksomhed, som meddeles en individuel tilladelse til at varetage den landsdækkende befordringspligt, hvorved statens befordringspligt efter Verdenspostkonventionen og postdirektivet er sikret opfyldt.

Trafikstyrelsen fører herefter tilsyn hermed sammen med øvrige postvirksomheders overholdelse af postlovgivningen og vilkårene for deres tilladelse.

Det følger af postlovens § 23, at transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn og ved udstedelse af tilladelser.

Det følger af postlovens § 23, stk. 2-4, at postvirksomhederne betaler Trafikstyrelsen et årligt formålsbestemt gebyr for styrelsens varetagelse af den generelle tilsynsindsats, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling m.v. Gebyret er i loven fastsat til 2,70 kr. pr. 1.000 befordrede adresserede forsendelser (2011-niveau). Beløbet opreguleres en gang årligt med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende

finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste ørebeløb. Reguleringerne bekendtgøres hvert år, første gang var pr. 1. januar 2012. For 2022 udgør gebyret 3,35 kr.

Transportministeren kan i medfør af postlovens § 23, stk. 5, fastsætte nærmere regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved udstedelse af tilladelser og til dækning af omkostninger i forbindelse med en specifik ydelse, jf. § 15, stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om, at der kan tillægges renter i medfør af rentesatsloven, hvis gebyrerne ikke betales rettidigt, jf. postlovens § 23, stk. 6.

3.3.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det vurderes, at der er behov for at udforme postlovens § 23 således, at den afspejler Trafikstyrelsens ændrede tilsynsforpligtelse fra 1. januar 2024. Fra dette tidspunkt fører transportministeren fortsat tilsyn med postvirksomheders overholdelse af postlovgivningen og vilkårene for deres tilladelse til erhvervmæssig postbefordring. Tilsynsforpligtelsen skal fremover også omfatte tilsyn med, at tjenesterne på postmarkedet udføres i overensstemmelse med statens internationale forpligtelser. Hertil kommer, at styrelsen vil skulle føre tilsyn med udviklingen på postmarkedet, herunder at markedet leverer landsdækkende indsamling og omdeling af breve og pakker til ensartede priser for standardprodukter.

Hvis det mod forventning konstateres, at markedet ikke leverer de forudsatte posttjenester, foreslås det, at transportministeren via bemyndigelserne i den foreslåede § 14, stk. 3 og 4, får hjemmel til at kunne gribe ind ved at udpege en virksomhed, der mod kompensation håndterer den konkrete problemstilling.

Med forslaget til nyaffattelse af § 14 vil ministeren ligeledes kunne gribe ind, hvis det viser sig, at der ikke sker indsamling og omdeling af standardprodukter i bestemte geografiske områder. Hvis problemet er vedvarende, vil der kunne afholdes udbud om opgaven.

Det foreslås desuden, at transportministeren får hjemmel til at fastsætte regler om gebyrordningerne til dækning af henholdsvis Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn og til udstedelse af tilladelser i medfør af denne lov. Ved udstedelse af tilladelse til postbefordring efter postlovens § 3 betales et gebyr baseret på en timesats. Ved betaling af omkostninger ved styrelsens varetagelse af det generelle tilsyn opkræves et gebyr baseret på postvirksomhedernes betaling af et beløb for hver 1.000 befordrede adresserede forsendelser, som er omfattet af deres tilladelseskrav. Dette gebyr opkræves årligt af Trafikstyrelsen.

Hensigten er, at gebyret for Trafikstyrelsens varetagelse af den generelle tilsynsindsats vil skulle dække styrelsens om-

kostninger forbundet med tilsynet, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling, oprettelse og ajourføring af en database over postmodtagere, som har krav på aflevering af forsendelser direkte til boligen.

Forslaget indebærer, at størrelsen på det formålsbestemte gebyr til dækning af styrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn m.v. for fremtiden ikke fastsættes direkte i loven, men i stedet fastsættes ved en bekendtgørelse.

Baggrunden herfor er, at gebyret til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn i de seneste år har akkumuleret en opsparing som følge af, at indtægterne har oversteget omkostningerne. Formålet med den foreslåede ordning er således, at Trafikstyrelsen løbende kan tilpasse gebyrsatsen, så den modsvarer det reelle tilsyns omfang. Den nuværende indretning af ordningen, hvor der opkræves et beløb pr. 1.000 befordrede adresserede forsendelser som formålsbestemt gebyr, videreføres.

Der foreslås en bagatelgrænse, således at et formålsbestemt gebyr på beløb under 1.000 kr. ikke vil blive opkrævet, idet det ikke står mål med de administrative ressourcer ved at inddrive et beløb i den størrelsesorden.

Det foreslås at afvige udgangspunktet i Finansministeriets budgetvejlednings pkt. 2.3.1 om, at væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område, skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt 4 år, fra og med det år, hvori ubalancen opstår. Det foreslås således, at gebyret beregnes på baggrund af en 10-årig balanceperiode. Baggrunden for dette er, at der dels vurderes at være mange ubekendte i Trafikstyrelsens fremtidige opgaveomfang, dels i kredsen af indbetalere af gebyrer fremover. En 10-årig balanceperiode vurderes at kunne medvirke til at afbøde evt. udsving, som måtte følge af de naturlige usikkerheder, der er forbundet med indførslen af de nye opgaver.

3.4. Uadresserede forsendelser

3.4.1. Gældende ret

Af postlovens § 2, stk. 1, fremgår det, at loven finder anvendelse på erhvervsmæssig postbefordring og erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser og på vilkår for borgernes og virksomheders benyttelse af posttjenester.

Det fremgår videre af postlovens § 2, stk. 4, at transportministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder som udøver erhvervsmæssig omdeling af individualiserede uadresserede forsendelser, helt eller delvis kan omfattes af lovens regler vedrørende virksomheder, som udøver erhvervsmæssig postbefordring.

Desuden fremgår det af postlovens § 7, stk. 1, at omdeling af adresserede og uadresserede forsendelser skal ske

til adressatens brevkasse, brevkasseanlæg, brevindkast, postboks eller andre med modtager aftalte omdelingssteder.

Ifølge postlovens § 13, stk. 4, nr. 5, skal den befordringspligtige postvirksomhed mod vederlag give andre postvirksomheder, inden for disses geografiske dækningsområder, adgang til oplysninger om postmodtagere, der har frabedt sig uadresserede forsendelser.

Det følger af postlovens § 25, stk. 1, at transportministeren behandler klager over postvirksomheder eller distributionsvirksomheder, herunder klager indbyrdes mellem postvirksomheder vedrørende overholdelsen af denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af loven.

Endelig er det i postlovens § 28, stk. 3, bestemt, at overtrædelse af § 7, stk. 1 og 2, begået af en virksomhed med tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring, jf. § 3, stk. 1, eller en virksomhed, der omdeler uadresserede forsendelser, straffes med bøde.

3.4.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at de hidtidige bestemmelser, som vedrører distributionsvirksomheders omdeling af uadresserede forsendelser (reklamer m.m.), udgår af postloven, som herefter alene regulerer adresserede forsendelser, der er stilet til bestemte fysiske og juridiske personer.

Forslaget indebærer bl.a., at postloven ikke længere forpligter Post Danmark A/S til mod betaling at videregive oplysninger til andre postvirksomheder/distributører om modtagere, der ikke ønsker at modtage uadresserede forsendelser (reklamer, ugeaviser m.v.). Derfor foreslås forpligtelsen ophævet, idet forslaget til nyaffattelse af § 13 alene foreslås at omhandle administration af ordningen med "post til døren" og videregivelse af oplysninger fra denne til andre postvirksomheder.

Om baggrunden for ordningen med "nej tak til reklamer" kan følgende oplyses:

Post Danmark A/S etablerede selv oprindeligt en "nej tak til reklamer" ordning for at imødekomme borgernes behov og opbyggede derfor et register over, hvem der ikke ønskede reklamer m.v. Senere er der etableret en brancheordning i regi af markedsføringsloven. I medfør af denne lov og efter forhandling mellem Forbrugerombudsmanden og branchen er der fastsat nogle retningslinjer om "God markedsførings-skik ved omdeling af forsendelser uden påført navn af 1. januar 2017".

I relation til de nævnte retningslinjer har Post Danmark A/S frem til 2018 varetager rollen som administrator af ordningerne med "Nej Tak til reklamer" og "Nej Tak til reklamer og ugeaviser". Fra det tidspunkt tilbyder Post Danmark A/S ikke længere at omdele uadresserede forsendelser.

På den baggrund indgik FK Distribution og Post Danmark A/S aftale om, at FK Distribution overtog administratorrollen og samtlige rettigheder og forpligtelser til at administrere Nej-Tak-ordningerne i overensstemmelse med de til enhver tid gældende retningslinjer for god markedsføringsskik ved omdeling af disse forsendelser. Aftalen har endvidere dannet grundlag for, at Post Danmark A/S indtil i dag har kunnet opfylde sin forpligtelse til at videregive oplysninger om ”nej tak til reklamer” til andre postvirksomheder.

3.5. Modtagerdatabaser

3.5.1. Gældende ret

Postlovens § 13, stk. 1, giver postvirksomheder hjemmel til at oprette og anvende en modtagerdatabase, og i medfør af bestemmelsens stk. 2 kan der mod betaling og til brug for oprettelsen og ajourføringen heraf indhentes relevante oplysninger i elektronisk form fra Det Centrale Personregister, (CPR) efter reglerne i kapitel 10 i lov om Det Centrale Personregister (herefter CPR-loven), Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) og Bygnings- og Boligregisteret (BBR). Den befordringspligtige postvirksomhed kan herudover fra CPR indhente oplysninger om navngivne nyfødte og indrejste med bopæl her i landet.

Det følger af postlovens § 13, stk. 3, at personhenførbare oplysninger, som leveres til databasen fra offentlige registre, kun må anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre.

Den befordringspligtige postvirksomhed skal i medfør af bestemmelsen i stk. 4 mod vederlag og på gennemsigtige, ikke diskriminerende og omkostningsbaserede vilkår give andre postvirksomheder inden for disses geografiske dækningsområde adgang til oplysninger om

- 1) Adresser, herunder på nyfødte og indrejste
- 2) Adresser med henblik på eftersendelse af post ved midlertidig flytning
- 3) Adresser med henblik på levering af post til ny adresse eller postboks
- 4) Adresser på personer, som har krav på at få adresserede forsendelser afleveret direkte til boligen, og
- 5) Adresser på postmodtagere, der har frabedt sig uadresserede forsendelser.

Der må i medfør af bestemmelsen i stk. 5 dog ikke gives adgang til oplysninger om eftersendelse af post ved flytning og levering af post til ny adresse eller postboks, hvis postmodtageren har frabedt sig videregivelse af oplysningerne.

I medfør af bestemmelsen i stk. 6 kan distributionsvirksomheder på tilsvarende vilkår som postvirksomheder få adgang til oplysninger om postmodtagere, der ikke ønsker at modtage uadresserede forsendelser.

Bestemmelsen i postlovens § 13 stammer fra en tid, hvor den befordringspligtige postvirksomhed, Post Danmark A/S, tilbød en række særlige adresseordninger, der blandt andet

gav borgere mulighed for at meddele midlertidig eller varig adresseændring direkte til Post Danmark A/S. Post Danmark A/S var derfor tidligere i besiddelse af unikke adressedata, men det er ikke længere tilfældet.

En række af disse adresseordninger er i dag afløst af et officielt register over alle adresser i Danmark, Danmarks Adresseregister (DAR), der stiller adressedata vederlagsfrit til rådighed digitalt for alle virksomheder og borgere. Hertil kommer, at borgerne ikke længere meddeler flytning til Post Danmark A/S, men alene til Det Centrale Personregister (CPR). Fra CPR modtager Post Danmark A/S på lige fod med alle andre virksomheder oplysninger om skete adresseændringer.

3.5.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at reguleringen vedrørende modtagerdatabaser, herunder Post Danmarks database, udgår af postloven. Det indebærer, at Post Danmarks hidtidige forpligtelse til mod vederlag at videregive forskellige adresseoplysninger til andre postvirksomheder, ophæves. Forslaget indebærer endvidere, at hjemlen til fra CPR at få videregivet oplysninger om nyfødte og indrejste, afskaffes.

Forslaget indebærer, at der heller ikke i det tilfælde, hvor der måtte blive udpeget en postvirksomhed til at varetage befordring, såfremt markedet ikke leverer landsdækkende posttjenester, eller for så vidt angår de posttjenester, der er nævnt i den foreslåede § 14, stk. 1, er hjemmel til, at de anførte oplysninger fra CPR kan videregives.

Den særlige adgang for Post Danmark til oplysninger fra CPR om nyfødte og indrejste uden forudgående identifikation, har været direkte forbundet til virksomhedens befordringsforpligtelse.

Idet denne forpligtelse efter lovforslaget ikke skal varetages gennem transportministerens hidtidige pligt til at udpege en befordringspligtig postvirksomhed til at varetage landdækkende befordringspligt, vil alle postvirksomheder – på lige vilkår - kunne indhente de oplysninger fra CPR, som virksomheder i almindelighed kan indhente, jf. herved CPR-lovens kap. 10 (lovbekendtgørelse nr. 1010 af 23. juni 2023). Det er et krav efter CPR-loven, at en virksomhed for at kunne modtage oplysninger fra CPR kan identificere den person, der ønskes oplysninger om. Efter CPR-lovens § 38, stk. 5, kan identifikation ske ved enten 1) personnummer, 2) fødselsdato og navn (nuværende eller tidligere) eller 3) adresse (nuværende eller tidligere) og navn (nuværende eller tidligere).

Da postvirksomheder således, om ønsket, selv kan indhente oplysninger i elektronisk form fra forskellige offentlige registre, herunder CPR, vurderes der ikke at være grundlag for, at der i postloven reguleres på områder, som tillige er reguleret ved anden lovgivning.

Med lovforslaget foreslås en nyaffattelse af postlovens §

13 således, at denne bestemmelse fremover vil omhandle administration af den ordning, hvorefter postmodtagere, der er ude af stand til selv at tømme deres brevkasse, efter vedkommendes kommunes godkendelse kan få posten leveret direkte til boligen. Det vil sige, at sagsbehandlingen foregår i kommunerne. Det som kommunerne foreslås at videregive til transportministeren, er oplysninger om navn og adresse på de postmodtagere, det drejer sig om. Der er dermed tale om almindelige personoplysninger om den enkelte borger, og ikke f.eks. helbredsoplysninger.

Der vil med lovforslaget således ske en behandling af personoplysninger. Behandling af personoplysninger er reguleret i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, at de enkelte medlemsstater kan indføre nationale særegler, som hjemler lovlig behandling af personoplysninger. Behandlingsgrundlaget skal imidlertid være enten artikel 6, stk. 1, litra (c), der vedrører behandling nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller litra (e) om nødvendig behandling af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det er Transportministeriets vurdering, at der bør fastsættes en national særregel, således at transportministeren fremover vil kunne behandle personoplysninger i forbindelse med varetagelse af opgaven med administration, herunder ajourføring af en database over postmodtagere, som skal have forsendelser afleveret direkte til boligen. Postvirksomhederne vil hos transportministeren kunne indhente oplysninger om disse postmodtagere inden for deres geografiske dækningsområde. Dette skal sikre, at postmodtagerne får post direkte til boligen, uanset hvilken postvirksomhed, der leverer denne. Konsekvensen er, at når transportministeren har overtaget opgaven fra Post Danmark, vil kommunen fremover skulle meddele transportministeren oplysninger om, hvilke postmodtagere der har krav på at få forsendelser afleveret direkte til boligen.

Transportministeriet vurderer, at der er hjemmel til at fastsætte den foreslåede nationale særregel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra (e), jf. artikel 6, stk. 2 og 3. Transportministeriet vurderer således, at opgaven indebærer myndighedsudøvelse.

Transportministerens adgang, jf. § 13, til at behandle personoplysninger forventes delegeret til Trafikstyrelsen, jf. postlovens § 27, hvor hjemlen for styrelsens behandling ligeledes vil være artikel 6, stk. 1, litra (e). Hjemlen for postvirksomhedernes behandling af personoplysningerne vurderes at være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra (c), idet postvirksomhederne vil være retligt forpligtet efter postloven til at levere post direkte til boligen til de fornævnte personer.

Det forudsættes, at de øvrige regler i databeskyttelsesforord-

ningen og loven, herunder de grundlæggende behandlingsprincipper i databeskyttelsesforordningens artikel 5, iagttages.

3.6. Det kronede posthorn

3.6.1. Gældende ret

Det følger af postlovens § 19, stk. 1, at den befordringspligtige postvirksomhed skal anvende det kronede posthorn som kendetegn for befordringspligten. Det kronede posthorn må alene anvendes i sammenhæng med den befordringspligtige postvirksomheds postbefordring og dertil knyttet virksomhed.

Videre følger det af postlovens § 19, stk. 2, at den befordringspligtige postvirksomheds anvendelse af kongens eller den regerende dronnings monogram kræver tilladelse fra regenten.

3.6.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelserne i postlovens § 19 foreslås ophævet, da en pligt til at anvende det kronede posthorn ikke længere vurderes at være tidssvarende. Postmarkedet har siden 2011 forandret sig, idet der er flere konkurrerende postvirksomheder på både brev – og pakkemarkedet m.v. Med henblik på at Post Danmark A/S uden videre omkostninger kan fjerne det kronede posthorn fra materiel, herunder køretøjer og bygninger m.v., foreslås det, at lov om Post Danmark A/S ændres således at virksomheden får ret, men ikke pligt til at benytte det kronede posthorn som kendetegn i op til 5 år, jf. § 2, nr. 2.

3.7. Frimærker

3.7.1. Gældende ret

Staten har i medfør af Verdenspostkonventionen en traktatmæssig forpligtelse til at udstede frimærker, hvor der er påtrykt ”Danmark”, som udtryk for et internationalt anerkendt forudbetalingsmiddel ved befordring af forsendelser.

Det følger derfor af postlovens § 20, at den befordringspligtige postvirksomhed skal udstede frimærker, og disse skal være påtrykt ”Danmark”.

3.7.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at transportministeren fremover drager omsorg for at sikre fortsat udstedelse af danske frimærker, så længe den internationale forpligtelse består i

henhold til Verdenspostkonventionen. I forbindelse med et udbud af udlandspost tages der stilling til, hvordan staten kan opfylde sine internationale forpligtelser til at udstede de omhandlede frimærker.

Andre former for bevis for forudbetaling af befordringen af en forsendelse kan dog inden for rammerne af UPU tillige anvendes, f.eks. frankopåtryk P. P., frankostempling eller anden angivelse, såfremt forsendelsens oprindelsesland fortsat tydeligt fremgår deraf.

Derfor foreslås det desuden, at der gives transportministeren adgang til, i en fremtidig situation hvor den internationale udveksling af forsendelser måtte blive udbudt, at bestemme, at den vindende postvirksomheds måde at frankere forsendelser på skal kunne benyttes i postudvekslingen. Under alle omstændigheder underrettes Verdenspostforeningens Internationale Bureau om, hvilke former for frankering, der i Danmark er godkendt til brug for den internationale postudveksling.

3.8. Postnummersystemet

3.8.1. Gældende ret

Inddelingen af landet i et postnummersystem blev oprindeligt indført af postvæsenet i 1967 af hensyn til en sikker og effektiv postbefordring.

Det følger af postlovens § 21, at den befordringspligtige postvirksomhed vedligeholder det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

Af postlovens § 21, stk. 2, fremgår det, at den befordringspligtige postvirksomhed skal indhente transportministerens godkendelse forud for en ændring i postnummersystemet.

Videre følger det af postlovens § 21, stk. 3, at transportministeren kan nægte godkendelse, hvis den påtænkte ændring indebærer, at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk entydig inden for et postnummer. Transportministeren kan endvidere nægte godkendelse, hvis ændringen vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder.

Endelig følger det af postlovens § 21, stk. 4, at transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udformning og vedligeholdelse af postnummersystemet.

3.8.2. Transportministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås det, at pligten til at forestå vedligeholdelse af postnummersystemet overgår til transportmi-

nisteren. Der tilsigtes ikke nogen ændring af principperne for vedligeholdelsen af postnummersystemet.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke at have nævneværdige økonomiske og implementeringskonsekvenser for regioner og kommuner.

Når det som foreslået overlades til markedet at levere breve og pakker m.v., bortfalder Post Danmarks momsfrigtagelse for forsendelser omfattet af befordringspligten, og der vil skulle indføres moms på Post Danmarks forsendelser i kraft af bestemmelser, der ligger uden for postloven. De private postvirksomheder opkræver allerede i dag moms. Indførelsen af moms på forsendelser, der i dag er momsfrigitte, medfører bl.a., at staten vil få et øget momsprovenu, men også øgede udgifter til refusion af købsmoms. På sigt skønnes det, at staten vil få et mindre provenu på 5 mio. kr. årligt i takt med det fortsatte fald i brevmængderne.

Staten vil skulle afholde udgifter i forbindelse med udbud af blindeforsendelser, udlandspost, herunder rekommanderede forsendelser og forsendelser til ind- og udland, samt betjening af øsamfund samt evt. også udbud af andre adresserede forsendelser, herunder enkeltforsendelser. Når der indregnes et yderligere momsprovenu frem til 2027, jf. ovenfor, vurderes det at indebære statslige negative økonomiske konsekvenser for staten i form af nettoudgifter på i alt 10-40 mio. kr. i 2024, 10-25 mio. kr. årligt i 2025-27 og varige udgifter på 35 mio. kr. årligt. Dette skal ses i forhold til, at kompensationen til Post Danmark A/S for varetagelse af befordringspligten i 2023 forventes at udgøre 150 mio. kr., med forbehold for endelig godkendelse i forbindelse med notifikation for Europa-Kommissionen. Den endelige ramme for udbud vil dog skulle efterprøves på markedet, hvorfor beløbsstørrelserne udgør et estimat.

Hvad angår udlandspost, forventes der ikke at være et aktuelt finansieringsbehov i forhold til den postvirksomhed, som staten indgår aftale med, på grund af besluttede prisstigninger på afregninger mellem landene i UPU. I 2024 medfører forslaget, at staten forventes at stille en underskudsgaranti på op til 30 mio. kr. Såvel garantiens størrelse som betingelserne herfor skal forhandles med operatøren. Garantien træder i kraft, hvis udviklingen på det internationale postmarked medfører, at operatøren får et dokumenteret underskud på varetagelse af opgaven.

Med lovforslaget bemyndiges transportministeren til at udpege en postvirksomhed til at varetage statens samlede forpligtelser eller dele heraf i henhold til EU's postdirektiv og Verdenspostkonventionen. Der er tale om en bestemmelse, der kan aktiveres af transportministeren, såfremt markedet mod forventning udvikler sig på en måde, der indebærer, at den danske stat ikke længere kan dokumentere at leve op

til sine forpligtelser i henhold til EU's postdirektiv og til kravene i Verdenspostkonventionen.

Når postbefordringen overlades til virksomhederne på postmarkedet, vil staten skulle udføre en tættere overvågning af markedet for at kunne vurdere, hvorvidt staten til stadighed opfylder sine forpligtelser i forhold til postdirektivet og Verdenspostkonventionen, hvilket vil medføre administrative og økonomiske konsekvenser for staten. Foruden denne opgave skal staten tillige varetage en række tilsynsopgaver som hidtil, herunder udstede tilladelser. Dertil kommer varetagelsen af tilsyn med yderligere et antal postvirksomheder på grund af kravet om, at postvirksomheder, der leverer kontraktpakker, igen skal omfattes af postloven.

Med forslaget overgår vedligeholdelse og administration af postnummersystemet til staten (Trafikstyrelsen). En sådan ny opgavevaretagelse vil indgå i styrelsens løbende forvaltning af området inden for de bevillinger, der gives.

Hvad angår opgaven med at udstede frimærker, foreslås denne varetaget af transportministeren. Transportministeren kan overlade udstedelsen til en virksomhed. Såfremt opgaven bringes i udbud, vil dette kunne medføre administrative og økonomiske konsekvenser for staten. Der vil endvidere opstå udgifter til løbende betaling for denne opgave.

Lovforslaget kræver, at transportministeren skal etablere og vedligeholde en database over postmodtagere, der har krav på at få afleveret forsendelser direkte til boligen. I den forbindelse vil erfaringer fra Post Danmarks digitale understøttelse af området samt principperne om digitaliseringsklar lovgivning blive iagttaget. Omkostninger til udvikling, drift og vedligehold af databasen vil blive dækket af det formålsbestemte gebyr, jf. forslaget til § 23, stk. 3 og 4.

Herudover forventes lovforslaget ikke at kræve udvikling af nye IT-systemer, idet det vurderes, at de nye opgaver, som Trafikstyrelsen i henhold til lovforslaget skal udføre, kan udføres under den nuværende it-understøttelse. Det bemærkes i forlængelse heraf, at den digitale understøttelse af arbejdet med vedligehold og administration af postnummersystemet sker via Den Fælles Indberetningsportal, der ejes og vedligeholdes af Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur.

Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med de 7 fastsatte principper for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Bortfald af Post Danmarks momsfritagelse vil bidrage til lige konkurrencevilkår på markedet i forhold til prissætning, hvilket skønnes at ville skærpe konkurrencen yderligere.

For de virksomheder og organisationer m.fl., der ikke har momsfradrag (finansielle virksomheder, forsikringsselskaber, velgørende organisationer og foreninger m.v.), vil udgif-

ter til porto alt andet lige blive højere, når Post Danmarks priser tillægges moms, med mindre de nævnte afsendere vil overgå til digital kommunikation eller andre virksomheder kan tilbyde lavere priser.

Postvirksomheder, der har tilladelse til erhvervmæssig postbefordring, kan vælge at være tilknyttet den foreslåede ordning med postbetjeningen af mindre ø-samfund og dermed lade deres forsendelser indgå i en fælles poststrøm til og fra øerne, i stedet for selv at postbetjene øen. Gennem udbud foreslås således etableret en fælles struktur for postbefordring til og fra de mindre ø-samfund. Den operatør, som vinder udbuddet, skal stå for etablering, vedligeholdelse og drift af infrastrukturen, hvor der efter behov kan blive tale om etablering af brevkasseanlæg, pakkeautomater og postkasser. Det står dog virksomhederne frit for selv at varetage postbetjeningen helt frem til modtageren på øen. Staten finansierer den foreslåede infrastruktur.

Postvirksomheder forventes at ville spare omkostninger ved den foreslåede ændrede regel for placering af brevkasser ved ejendomme i landzone på grund af et mindre kørselsbehov.

En række postvirksomheder, estimeret 10-20 virksomheder, som beforder pakker i henhold til kontrakt med afsenderen, vil i medfør af lovændringen blive omfattet af postloven, herunder kravet om at indhente og betale for en tilladelse til erhvervmæssig postbefordring samt betaling af gebyr til tilsynet. Dette medfører også nogle administrative konsekvenser, idet disse postvirksomheder vil skulle indgive ansøgning om tilladelse til erhvervmæssig postbefordring. Henset til det lave antal virksomheder, vurderes de administrative konsekvenser for erhvervslivet at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen om anvendelse af det kronede posthorn skønnes umiddelbart at ville medføre udgifter for den nuværende befordringspligtige postvirksomhed. Af samme grund foreslås det, at virksomheden får op til 5 år til at udfase brugen af det kronede posthorn.

Tilsynsopgaverne, som med den nye indretning af postsektoren udvides til også at omfatte bl.a. markedsovervågning, vil som følge af lovforslaget skulle gebyrfinansieres af postvirksomhederne.

Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevante for de konkrete ændringer i lovforslaget.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have nævneværdige konsekvenser for klimaet.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Den foreslåede bestemmelse om ophævelse af 50 meter reglen i landzonen forventes at bidrage til at nedbringe postvirksomhedernes udgifter til omdeling på grund af sparet kørsel til og fra brevkasserne og dermed mindske miljøpåvirkningen.

9. Forholdet til EU-retten

Med forslaget til ny affattelse af postlovens § 14 udnyttes muligheden i postdirektivets artikel 4, stk. 2, for, at der kan – men ikke skal – udpeges en postvirksomhed til at opfylde befordringspligten.

Desuden udnyttes muligheden for, at befordringspligten kan opfyldes ved at købe de pågældende tjenester efter udbud, jf. artikel 7 i postdirektivet. Såfremt befordringspligten opfyldes ved at købe tjenester efter udbud, sikres det, at tjenesten indkøbes til markedspris og i overensstemmelse med statsstøttereglerne.

Endelig er der efter postdirektivet hverken pligt til at udpege en postvirksomhed eller udbyde posttjenester, hvis markedet i forvejen leverer disse posttjenester.

Der søges indgået aftale med Post Danmark A/S om i en overgangsperiode at skulle varetage blindeforsendelser, udlandspost samt postbetjening af ø-samfund, indtil der er fortaget udbud af disse opgaver. Denne opgavevaretagelse forventes pålagt som public service forpligtelse og vil indeholde statsstøtte, som skal notificeres til Europa-Kommissionen, med mindre kompensationen herfor er mindre end minimumsgrænsen for anmeldelse af statsstøtte. I tilfælde af, at kompensationen er højere end denne grænse, skal støtten anmeldes. Det er dog den helt klare vurdering, at der i givet fald vil være tale om statsstøtte, der kan godkendes.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag er den 7. juli 2023 sendt i høring med frist den 20. august 2023 hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

AE-Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATL (Arbejdsgiverforeningen for Transport og Logistik), Bladkompagniet A/S, Bornholms Tidende A/S, Branchefællesskabet for Pakkedistribution, By-Expressen ApS, Coop Danmark A/S, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Avis Omdeling A/S, Dansk Blindesamfund, Dansk Erhverv, Danske Fragtmænd A/S, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Lokalaviser – Provinsens Distriktsblade, Danske Medier – Mediernes Hus, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Speditører (DASP), Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd (DSK), Det Centrale Handicapråd (DCH), Det Nordjyske Mediehus A/S, DI (Dansk Industri), DTL – Danske Vognmænd, Fagligt Fælles Forbund – 3F, FH (Fagbevægelsens Hovedorganisation), Finans Danmark, FK Distribution A/S, Fonden Dansk Standard, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen for Dansk Internet Handel (FDIH), Fritidshusejernes Landsforening, Fynske Medier, GLS Denmark A/S, HK/Post og Kommunikation, ITD, Brancheorganisationen for den danske vejgodstransport, JB Omdeling, KL (Kommunernes Landsforening), Kreativitet & Kommunikation, Landbrug & Fødevarer F.m.b. A, Landstrikernes Fællesråd, Landsforeningen Landsbyerne i Danmark, Offentligt Ansattes Organisationer (OAO), PHP Service ApS, Post Danmark A/S, Sammenslutningen af Danske Småøer, Salling Group A/S, Samdistributionsselskabet Midt-Vest A/S, SMVDanmark, Småøernes Færgeselskaber, Ugeaviserne og Ældresagen.

Lovforslaget er endvidere den 9. august 2023 sendt til Rigsrevisionen.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske omkostninger for stat, kommuner og regioner	Yderligere momsprovenu, når forsendelser hos Post Danmark A/S pålægges moms, som dog vil være faldende over en kortere årrække. Modsvares af øgede udgifter til refusion af købsmoms	Udgifter for staten til betaling i forbindelse med udbud af udlandspost, befordring af blindeforsendelser samt postbetjening af ø-samfund. Når der indregnes et yderligere momsprovenu frem til 2027, jf. ovenfor, vurderes det at indebære statslige nettoudgifter på i alt 10-40 mio. kr. i 2024, 10-25 mio. kr. årligt i 2025-27 og varige udgifter på 35 mio. kr. årligt.

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		Udgifter for staten til administrative opgaver ved afholdelse af udbud vedrørende international postbefordring, blindeforsendelser og postbetjening af ø-samfund, samt kontraktsbetaling herfor. Staten (Trafikstyrelsen) vil på visse områder få øgede administrative og økonomiske omkostninger til – overvågning af markedet, herunder gennemførelse af markedsundersøgelser – udstedelse af tilladelser til og tilsyn med et øget antal virksomheder – øget administration, herunder ressourcer og omkostninger i forbindelse med udvikling og drift af systemunderstøttelse og øvrig drift af ordningen med post direkte til boligen – vedligeholdelse af postnummersystemet.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Postvirksomhederne forventes at kunne spare omkostninger ved de ændrede regler for brevkasser i landzone. Postvirksomheder vil efter eget valg kunne drage fordel af at få deres forsendelser til de mindre ø-samfund med den fælles poststrøm og infrastruktur, der etableres gennem statens udbud af postbetjeningen af ø-samfund. Lige konkurrence i forhold til prissætning, når Post Danmarks posttjenester momspålægges.	Et antal virksomheder (estimeret 10-20) skal underlægges kravet om en posttilladelse og betaling herfor samt af gebyr til tilsynet. For postkunder, der ikke har momsfradrag (finansielle virksomheder, forsikringsselskaber, velgørende organisationer og foreninger m.v.) vil udgifter til porto alt andet bliver højere, når Post Danmarks priser tillægges moms. Ophævelse af anvendelse af det kronede posthorn vil medføre udgifter for den befordringspligtige postvirksomhed.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	En række postvirksomheder skal ansøge om tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring, idet de underlægges postloven, hvilket bl.a. indebærer indberetning til tilsynet (Trafikstyrelsen) om deres forretningsmæssige aktiviteter og at der vil kunne klages over virksomheden til tilsynet.
Klimamæssige konsekvenser	Vurderes ikke at have nævneværdige konsekvenser for klimaet.	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ændrede regler om placering af brevkasser i landzone forventes at kunne bidrage til at mindske miljøpåvirkningen af kørsel til brevkasserne.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder EU-retlige aspekter, idet det indeholder bestemmelser,	

	der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet. Post Danmarks opgavevaretagelse i en overgangsperiode indeholder statsstøtte, som skal notificeres for Europa-Kommissionen, med mindre kompensationen kan falde ind under de minimis ordningen.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej
		X

Bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1.

Det følger af postlovens § 2, stk. 1, at loven finder anvendelse på erhvervsmæssig postbefordring og erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser og på vilkår for borgeres og virksomheders benyttelse af posttjenester.

Det foreslås med ændringen af postlovens § 2, stk. 1, at »og erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser« udgår af bestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at uadresserede forsendelser fremover ikke vil være omfattet af postloven. Postloven vil således alene angå adresserede postfor- sendelser, dvs., forsendelser, der er adresseret til bestemte fysiske og juridiske personer.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.4.

Til nr. 2.

Det følger af postlovens § 2, stk. 3, at loven ikke finder anvendelse på befordring af adresserede pakker, som befordres i henhold til en forudgående aftale mellem den virksomhed, som befordrer pakken, og afsenderen, medmindre befordring sker på grundlag af en individuel tilladelse. Ved en individuel tilladelse forstås den posttilladelse, som udstedes som grundlag for varetagelsen af befordringspligten, og som indeholder individuelle vilkår.

Videre følger det af postlovens § 2, stk. 4, at transportministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, som udøver erhvervsmæssig omdeling af individualiserede, uadresserede forsendelser, helt eller delvis kan omfattes af lovens regler vedrørende virksomheder, som udøver erhvervsmæssig postbefordring.

Det foreslås, at § 2, stk. 3 og 4, ophæves.

Forslaget indebærer, at erhvervsmæssig befordring af adresserede pakker, som befordres i henhold til en foregående aftale mellem den virksomhed, som befordrer pakken og afsenderen, fremadrettet vil være omfattet af postlovens regler.

Forslaget vil medføre, at sådanne virksomheder for fremtiden vil skulle have en tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring udstedt af Trafikstyrelsen. Virksomhederne vil hermed blive omfattet af tilsynet med postvirksomheder, herunder markedsovervågning og klagebehandling over virksomhederne. Forpligtelsen til at søge en tilladelse gælder fra lovens ikrafttræden, jf. § 4, og lovforslaget indeholder en overgangsbestemmelse, jf. § 4, stk. 3, hvorefter virksomheder, der udøver erhvervsmæssig postbefordring uden tilladelse inden lovens ikrafttræden, vil få mulighed for at indhente tilladelse hos Trafikstyrelsen indtil den 1. oktober 2024, forudsat at de opfylder betingelserne herfor.

Forslaget indebærer tillige, at de pågældende virksomheder får samme vilkår efter loven som eksisterende postvirksomheder, herunder bl.a. pligt til at betale gebyr til Trafikstyrelsen til dækning af omkostninger ved styrelsens generelle tilsyn, jf. § 23, stk. 3.

De virksomheder, som efter den nugældende bestemmelse i § 2, stk. 3, tilladelsesfrit kan omdele pakker i henhold til en forudgående aftale med afsenderen, er ikke omfattet af nogen registreringsforpligtelse, medmindre de udfører grænseoverskridende pakketjenester i medfør af forordning (EU) 2018/644 om grænseoverskridende pakkeleveringstjenester. Det er derfor usikkert, hvor mange virksomheder, der fremtidig vil skulle have tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring som følge af forslaget. Det vurderes dog som minimum, at yderligere 10-20 virksomheder på det danske postmarked vil blive omfattet af lovens krav om tilladelse m.v.

Til nr. 3.

Det følger af postdirektivets artikel 9, at medlemsstaterne kan indføre tilladelsesprocedurer, herunder individuelle tilladelser.

Det fremgår af postlovens § 3, stk. 1, at virksomheder, der udøver erhvervsmæssig postbefordring, skal have tilladelse hertil fra transportministeren.

Af postlovens § 3, stk. 4, fremgår det, at meddelelse af tilladelse er betinget af, at virksomheden forpligter sig til at bidrage til den udligningsordning, der er nævnt i § 18, medmindre virksomheden er pålagt befordringspligt, jf. § 14, 1. pkt. gælder dog ikke for tilladelser, som udstedes efter den 1. januar 2020.

Da udligningsordningen er blevet udfaset med udgangen af 2019, jf. § 1, nr. 1 og 3, i lov nr. 1560 af 13. december 2016 om ændring af postloven er indholdet af den nuværende § 3, stk. 4, ikke længere aktuel.

I lyset af de nye rammer for den fremtidige postbefordring foreslås det at nyaffatte § 3, stk. 4, således, at der kan meddeles tilladelse til lokal eller landsdækkende postbefordring. Virksomheder med tilladelse til landsdækkende befordring skal udbyde et standardprodukt til ensartede priser til hele landet inden for de tjenester, som de udbyder.

Forslaget vil betyde, at enhver postbefordring, der ikke er landsdækkende, er lokal postbefordring i postlovens forstand. En betingelse for at kunne kalde sig landsdækkende er, at den pågældende virksomhed til enhver tid kan dokumentere, at virksomheden har et standardprodukt til ensartede priser til hele landet inden for de tjenester (dvs. henholdsvis breve og pakker), som de udbyder. Tilladelse til lokal postbefordring er ikke et forbud mod at tilbyde landsdækkende posttjenester, men virksomheden må ikke over for kunderne reklamere med at være landsdækkende.

At en postvirksomhed tilbyder landsdækkende posttjenester kan være en fordel i den forstand, at det vil tiltrække større kunder med behov for landsdækkende omdeling – f.eks. stat, regioner og andre.

Til nr. 4.

Det følger af postlovens § 5, stk. 2, at en tilladelse til en postvirksomhed, som ikke er pålagt befordringspligt, jf. § 14, kan tilbagekaldes, hvis virksomheden ikke leverer de af virksomheden angivne posttjenester med hensyn til geografisk dækningsområde, service og kvalitet, jf. § 6, stk. 3.

Postlovens § 5, stk. 2, henviser til postvirksomheder, ”som ikke er pålagt befordringspligt”, dvs. alle andre postvirksomheder end den befordringspligtige postvirksomhed.

Det foreslås, at ordene ”, som ikke er pålagt befordringspligt, jf. § 14,” udgår af § 5, stk. 2.

Forslaget vil medføre, at bestemmelsen i § 5, stk. 2, om tilbagekaldelse af en posttilladelse, fremover vil omfatte alle postvirksomheder.

Til nr. 5.

Det følger af lovens § 6, stk. 3, at en postvirksomhed, som

ikke er pålagt befordringspligt efter § 14, ved ansøgning om tilladelse efter § 3, stk. 1, skal angive sit geografiske dækningsområde samt service og kvalitet for sine posttjenester, herunder meddele transportministeren senere ændringer i disse.

Postlovens § 6, stk. 3, henviser således til postvirksomheder, ”som ikke er pålagt befordringspligt”, dvs. alle andre postvirksomheder end den befordringspligtige postvirksomhed.

Det foreslås, at ordene ”, som ikke er pålagt befordringspligt efter § 14,” udgår af § 6, stk. 3.

Forslaget vil medføre, at bestemmelsen i § 6 stk. 3, om at en postvirksomhed skal angive sit geografiske dækningsområde samt service og kvalitet for sine posttjenester, fremover vil omfatte alle postvirksomheder.

Til nr. 6.

Det følger af postlovens § 7, stk. 1, at omdeling af adresse-rede og uadresserede forsendelser skal ske til adressatens brevkasse, brevkasseanlæg, brevindkast, postboks eller til andre med modtager aftalte omdelingssteder. Adresserede forsendelser kan efter aftale med afsender eller modtager leveres til et postbetjeningssted.

Det foreslås, at ordene ”og uadresserede” udgår af § 7, stk. 1.

Forslaget er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås, at postloven ikke skal finde anvendelse på uadresserede forsendelser, men i fremtiden alene regulerer adresserede forsendelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.4.

Til nr. 7.

Det følger af postdirektivets artikel 3, nr. 3, at befordringspligten omfatter omdeling til alle fysiske og juridiske persons bopæl eller undtagelsesvis, på betingelser som den nationale forvaltningsmyndighed fastsætter, til hertil indrettede anlæg.

Ifølge postlovens § 8, stk. 1, skal ejeren opstille brevkasse ved indgangen til den enkelte parcel ved bygninger, villaer og rækkehuse med en eller flere husstande eller erhverv m.v. For ejendomme, hvortil der hører landbrugsjord, skal brevkassen opstilles ved det naturlige skel til ejendommen, dog således at afstanden mellem bolig og brevkasse højst må udgøre 50 m.

Det foreslås med en nyaffattelse af § 8, stk. 1, 2. pkt., at ejendomme beliggende i landzone, skal have en brevkasse placeret ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej.

Det foreslåede vil betyde, at ejeren af en ejendom i landzone får pligt til at flytte brevkassen til en placering ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej.

Forslaget om ændret placering af brevkasser i landzone foreslås at skulle gælde fra den 1. januar 2025, jf. § 4, stk. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.

Til nr. 8.

Det følger af postlovens § 8, stk. 3, at der ved fritidshuse ligesom ved parcelhuse og lign. skal opstilles brevkasser ved indgangen til hver enkelt parcel. I fritidshusområder med fritidshuse, der er udstykket ifølge udstykningstilladelse udstedt efter den 1. januar 1973, skal der opstilles centralt placerede brevkasseanlæg. Ved udstykning af fritidshusområder skal der afsættes et passende areal til opstilling af centralt placerede brevkasseanlæg. Det påhviler den, der får meddelt en udstykningstilladelse, at tilvejebringe det fornødne areal til etablering af centralt placerede brevkasseanlæg. Fritidshusejerne skal opstille og vedligeholde brevkasseanlægget.

I fritidshusområder, der er udstykket ifølge udstykningstilladelse, udstedt efter den 1. januar 1973, er der krav om, at der skal være opstillet centralt placerede brevkasseanlæg. Sådanne centralt placerede brevkasseanlæg bidrager til nedbringelse af postvirksomhedernes udgifter til omdeling af forsendelser, herunder mindre energiforbrug og dermed en mindre miljømæssig belastning.

Ved de ældre fritidshuse er der i dag krav om, at skal opstilles brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel. Efter postloven er der i dag ikke adgang til i disse områder at opstille centralt placerede brevkasseanlæg.

Med nyaffattelse af § 8, stk. 3, 1. pkt., foreslås det, at ved fritidshuse skal der opstilles brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel, hvis der i fritidshusområdet ikke er etableret centralt placerede brevkasseanlæg.

Den foreslåede tilføjelse til § 8, stk. 3, 1. pkt. betyder, at der åbnes for en frivillig adgang til at opsætte centralt placerede brevkasselæg i fritidshusområder udstykket før 1973.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.

Til nr. 9.

I henhold til postdirektivet (artikel 11a) sørger medlemsstaterne for, at der er gennemsigtige og ikke diskriminerende muligheder for at få adgang til dele af den postale infrastruktur eller posttjenesterne, som hører under befordringspligten, som f.eks. postnummersystem, adressedatabase, postboks, postkasser, oplysninger om adresseændringer, eftersendelse og returnering.

Postlovens § 13, stk. 1, giver postvirksomheder hjemmel til at oprette og anvende en modtagerdatabase, og i medfør af stykke 2 kan der mod betaling og til brug for oprettelsen og ajourføringen heraf indhentes relevante oplysninger i elektronisk form fra Det Centrale Personregister (CPR) efter reglerne i kapitel 10 i lov om Det Centrale Personregister, Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) og Bygnings- og Boligregisteret (BBR). Den befordringspligtige postvirk-

somhed kan herudover fra CPR indhente oplysninger om navngivne nyfødte og indrejste med bopæl her i landet.

Det følger af § 13, stk. 3, at personhenførbare oplysninger, som leveres til databasen fra offentlige registre, kun må anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre.

Den befordringspligtige postvirksomhed skal i medfør af § 13, stk. 4, give andre postvirksomheder adgang til mod vederlag, og på gennemsigtige, ikkediskriminerende og omkostningsbaserede vilkår, oplysninger om adresser, herunder på nyfødte og indrejste, adresser med henblik på eftersendelse af post ved midlertidig flytning, adresser med henblik på levering af post til ny adresse eller postboks, adresser på personer, som har krav på at få adresserede forsendelser afleveret direkte til boligen, og adresser på postmodtagere der har frabedt sig uadresserede forsendelser.

Der må i medfør af § 13, stk. 5, dog ikke gives adgang til oplysninger om eftersendelse af post ved flytning og levering af post til ny adresse eller postboks, hvis postmodtageren har frabedt sig videregivelse af oplysningerne.

Distributionsvirksomheder kan i medfør af § 13, stk. 6, på tilsvarende vilkår som postvirksomheder få adgang til oplysninger om postmodtagere, der ikke ønsker at modtage uadresserede forsendelser.

Det foreslås, at § 13 nyaffattes, idet det foreslås, at transportministeren fra Post Danmark overtager administrationen af ordningen med aflevering af forsendelser direkte til boligen. Postvirksomhederne skal således hos transportministeren kunne få oplysninger om postmodtagere, som af deres hjemkommune er visiteret til ordningen.

Det foreslås i den nyaffattede § 13, stk. 1, at kommunen meddeler transportministeren, hvilke postmodtagere som har krav på at få forsendelser afleveret direkte til boligen, jf. § 9.

Det foreslåede indebærer, at kommunen fremover skal meddele transportministeren, hvilke postmodtagere der skal have post afleveret direkte til boligen. I dag skal disse oplysninger gives til Post Danmark.

Det foreslås, at transportministeren fremover skal kunne oprette og ajourføre en database over de i stk. 1 nævnte postmodtagere, jf. stk. 2.

Efter forslaget i stk. 3, skal transportministeren give postvirksomheder med tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring adgang til oplysninger om navn og adresse, herunder beskyttede navne og adresser, i det Central Person Register (CPR), jf. CPR-lovens § 28, stk. 1, på de postmodtagere, inden for postvirksomhedens geografiske dækningsområde, som har krav på at få forsendelser afleveret direkte til boligen, jf. § 9. Alle postvirksomheder er underlagt kravet om levering af post leveret direkte til boligen til de postmodtagere, der har ret til dette.

Det foreslås præciseret i *stk. 4*, at de oplysninger, som en postvirksomhed har fået adgang til i medfør af *stk. 3*, kun må anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre.

Det foreslås i *stk. 5*, at transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage administration, ajourføring og videregivelse af oplysninger om post direkte til boligen, jf. *stk. 2 og 3*. Formålet hermed er, at den udpegede virksomhed i en overgangsperiode vil kunne løfte forpligtelsen, indtil transportministeren (Trafikstyrelsen) har opbygget den fornødne tekniske understøttelse for at kunne varetage opgaven.

Endelig foreslås i *stk. 6*, at transportministeren kan indgå kontrakt med en virksomhed om oprettelse og ajourføring af databasen og videregivelse af oplysninger om post direkte til boligen, jf. *stk. 2 og 3*.

Konsekvensen af det foreslåede er, at reguleringen vedrørende modtagerdatabaser, herunder Post Danmarks database, udgår af postloven. Endvidere ophæves Post Danmarks hidtidige forpligtelse til mod vederlag at videregive forskellige adresseoplysninger til andre postvirksomheder. Forslaget indebærer desuden, at hjemlen til fra CPR at få videregivet oplysninger om nyfødte og indrejste, afskaffes.

Forslaget indebærer, at der heller ikke i det tilfælde, hvor der måtte blive udpeget en postvirksomhed til at varetage befording, såfremt markedet ikke leverer landsdækkende posttjenester, eller for så vidt angår de posttjenester, der er nævnt i den foreslåede § 14, *stk. 1*, er hjemmel til at de anførte oplysninger fra CPR kan videregives.

Den særlige adgang for Post Danmark til oplysninger fra CPR om nyfødte og indrejste uden forudgående identifikation, har været direkte forbundet til virksomhedens befordringsforpligtelse. Idet denne forpligtelse efter lovforslaget ikke skal varetages gennem transportministerens hidtidige pligt til at udpege en befordringspligtig postvirksomhed til at varetage landdækkende befordringspligt, vil alle postvirksomheder – på lige vilkår – kunne indhente de oplysninger fra CPR, som virksomheder i almindelighed kan indhente, jf. herved CPR-lovens kap. 10 (lovbekendtgørelse nr. 1010 af 23. juni 2023). Det er et krav efter CPR-loven, at en virksomhed for at kunne modtage oplysninger fra CPR kan identificere den person, der ønskes oplysninger om. Efter CPR-lovens § 38, *stk. 5*, kan identifikation ske ved enten 1) personnummer, 2) fødselsdato og navn (nuværende eller tidligere) eller 3) adresse (nuværende eller tidligere) og navn (nuværende eller tidligere).

Da postvirksomheder således, om ønsket, selv kan indhente oplysninger i elektronisk form fra forskellige offentlige registre, herunder CPR, vurderes der ikke at være grundlag for, at der i postloven reguleres på områder, som tillige er reguleret ved anden lovgivning.

Forslaget indebærer desuden, at transportministeren overtager administrationen af ordningen med aflevering af forsen-

delser direkte til boligen, og hvor postvirksomheder kan indhente oplysninger om postmodtagere, som af deres hjemkommune er visiteret til ordningen. Det er herefter den sidstnævnte ordning, der foreslås fastsat bestemmelser om i § 13.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.5.

Til nr. 10.

Postloven anvender som overskrift før § 14 "Befordringspligt".

Det foreslås, at *overskriften* før § 14 ændres til "Varetagelse af posttjenester".

Det foreslåede er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 14, som vil indebære at begrebet befordringspligt ikke anvendes i § 14.

Til nr. 11.

Ifølge postdirektivet, præamblen, betragtning nr. 12, er formålet med befordringspligten at give alle brugere let adgang til postnettet, især ved at der skal tilbydes tilstrækkelig mange faste indsamlingssteder og sikres tilfredsstillende vilkår med hensyn til hyppigheden af indsamling og omdeling af post. Befordringspligten omfatter ifølge direktivet både den indenlandske og den grænseoverskridende postbefordring.

Ifølge postlovens § 14 udpeger transportministeren en virksomhed (den befordringspligtige postvirksomhed), som meddeles en individuel tilladelse til postbefordring og pålægges en pligt til at befordre de posttjenester, som er nævnt i bestemmelsens *stk. 3*. Tilladelsen og vilkårene for opfyldelsen af befordringspligten offentliggøres af transportministeren.

Post Danmark A/S er ved individuel tilladelse af 30. maj 2016 blevet udpeget som befordringspligtig postvirksomhed frem til den 31. december 2019. Denne udpegning er forlænget flere gange og udløber den 31. december 2023.

Det følger af postlovens § 14, *stk. 2*, at den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde brugerne et landsdækkende net af postkasser og postbetjeningssteder til indsamling og udlevering af forsendelser.

I postlovens § 14, *stk. 3*, defineres det befordringspligtige område. Den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde landsdækkende postbefordring af følgende posttjenester:

- 1) Adresserede breve på op til 2 kg.
- 2) Adresserede dag-, uge- og månedsblade o. lign., tidskrifter samt adresserede forsendelser med et ensartet, trykt indhold, f.eks. kataloger og brochurer, på op til 2 kg.
- 3) Adresserede pakker på op til 20 kg, herunder en pakketjeneste henholdsvis med og uden omdeling.
- 4) Befordring af rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser.
- 5) Befordring i indlandet af forsendelser fra udlandet og

befordring af forsendelser til udlandet og til Færøerne og Grønland.

6) Gratis befordring af blindeforsendelser på op til 7 kg.

Med hjemmel i postlovens § 15, stk. 1, nr. 4, er der fastsat regler for postbetjening af mindre ø-samfund. Reglerne fremgår af den individuelle tilladelse til den befordringspligtige postvirksomhed.

De befordringspligtige posttjenester følger med hensyn til vægt og dimensioner de tilsvarende befordringspligtige postprodukter, der er fastsat i EU og Verdenspostforeningen (Universal Postal Union (UPU)). UPU er et agentur under FN med 192 medlemslande, hvor der i Verdenspostkonventionen fastsættes regler for den globale udveksling af breve og pakker m.v.

I nyaffattelsen af § 14 foreslås det i *stk. 1*, at transportministeren sikrer postbefordring af følgende:

- 1) Gratis blindeforsendelser på op til 7 kg.
- 2) Adresserede forsendelser til og fra udlandet samt til og fra Færøerne og Grønland, herunder rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser.
- 3) Adresserede indenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser samt forkyndelsesbreve.
- 4) Adresserede forsendelser til og fra ø-samfund, herunder ved etablering af faciliteter, som postvirksomhederne kan benytte.
- 5) Andre adresserede forsendelser, herunder enkeltforsendelser.

Det foreslås i nr. 1), at transportministeren igennem udbud skal sikre, at der fortsat er portofribefordring af post til og fra blinde i henhold til Verdenspostkonventionen. Blindeforsendelser er adresserede portofrie forsendelser, der indeholder kommunikationsmateriale til brug for blinde f.eks. publikationer i blindeskrift eller på digitale medier.

Det foreslås i nr. 2), at transportministeren igennem udbud skal sikre, at der fortsat kan udveksles forsendelser med udlandet Færøerne og Grønland, herunder rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser.

Det foreslås i nr. 3), at der skal være adgang til at sende adresserede indenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser samt forkyndelsesbreve.

Forsendelserne nævnt under 2) og 3) ovenfor indgår i et samlet udbud vedrørende udlandspost.

Det foreslås i nr. 4), at transportministeren igennem udbud skal sikre, at der kan sendes adresserede forsendelser til og fra ø-samfund herunder ved etablering af faciliteter, som postvirksomhederne kan benytte.

Udbuddet af postbetjeningen af ø-samfund har til formål at

etablere en postal infrastruktur (efter behov f.eks. brevkasseanlæg, pakkeautomater, postkasser) på de mindre øer, der sikrer en mere ensartet og effektiv service for borgerne på øerne. Infrastrukturen skal være åben for alle postvirksomheder, dvs., som har tilladelse til erhvervmæssig postbefordring. Borgerne skal således kunne modtage og sende breve og pakker, uanset hvilken af de tilknyttede postvirksomheder, borgerne vælger. Med tilknyttet menes de postvirksomheder, der har valgt at lade deres forsendelser indgå i den fælles poststrøm til øerne. Hertil kommer, at det er hensigten, at der både på fastlandet og på den enkelte ø etableres aflåste rum eller bokse til sikker opbevaring af breve og pakker til og fra øerne. Staten vil skulle betale den vindende operatør for omkostninger til etablering, vedligeholdelse og den løbende drift af infrastrukturen.

Borgerne på de mindre øer skal, som borgerne i den øvrige del af landet, betale porto til den postvirksomhed, som de ønsker skal varetage befordringen af deres brev eller pakke. Postvirksomhederne tilbyder i dag generelt ensartede landsdækkende priser (porto) for indsamling og omdeling af breve og pakker. Det lokale færgeselskab kan inddrages i levering og afhentning af breve og pakker ved den pågældende fælles facilitet på øen.

Tjenesterne under § 14, stk. 1, nr. 1-4 søges i første omgang varetaget gennem indgåelse af aftale Post Danmark A/S. Hensigten er, at der skal ske en trinvis indfasning af de områder, som skal i udbud (blindeforsendelser, udlandspost og postbetjening ø-samfund), jf. pkt. 1. Dette skal sikre, at branchen kan byde ind, og at Post Danmark A/S kan omstille sin forretning. Som det første foretages udbud af befordring af blindeforsendelser, hvilket forventes at ske på relativt kort sigt.

Inden de nævnte udbud gennemføres en markedsdialog og i forbindelse med udbuddene anvendes de gældende EU-regler for offentlige indkøb.

I henhold til § 14, stk. 1, nr. 5) får transportministeren hjemmel til at udbyde og indgå kontrakt om befordring af andre adresserede forsendelser, herunder forsendelser der indleveres enkeltvis (enkeltforsendelser). Enkeltforsendelser udgør en begrænset andel af den samlede postmængde (ca. 20 pct.) og det er ikke givet, at indsamling af disse på sigt vil være kommercielt interessant for postvirksomhederne. Udviklingen i postmarkedet forventes at gå retning af færre postkasser, men til gengæld flere postbutikker/postshops, hvor breve og pakker kan ind- og udleveres. Hjemlen i § 14, stk. 1, nr. 5) tænkes anvendt hvis det konstateres, at markedet ikke til fulde opfylder statens befordringsforpligtelser efter postdirektivet eller Verdenspostkonventionen, og opgaven ikke allerede er varetaget i henhold til § 14, stk. 1, nr. 1-4.

I *stk. 2* foreslås det, at transportministeren kan udbyde og indgå kontrakt med en eller flere postvirksomheder om at varetage en eller flere af de i *stk. 1* nævnte opgaver.

Det foreslåede betyder, at transportministeren fremover har hjemmel til at indgå kontrakter om varetage af opgaverne nævnt i stk. 1.

I *stk. 3* foreslås det, at transportministeren kan udpege en eller flere postvirksomheder til at varetage en eller flere af de i stk. 1 nævnte opgaver. Der kan kun udpeges én virksomhed pr. opgave.

Denne hjemmel er bl.a. tænkt anvendt i den overgangsperiode, der vil være, indtil udbud af blindeforsendelser, udlandspost, herunder rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser og forkyndelsesbreve, samt postbetjening af ø-samfund er gennemført. I det tilfælde, at ingen postvirksomhed byder på en eller flere af de nævnte opgaver, kan staten udpege en postvirksomhed til, mod kompensation, at varetage den pågældende opgave. Denne opgavevaretage vil blive pålagt som en public service forpligtelse, og vil indeholde statsstøtte, som skal notificeres til EU-Kommissionen medmindre kompensationen herfor er mindre en minimumsgrænsen for anmeldelse af statsstøtte.

I *stk. 4* foreslås det, at transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage de forpligtelser i henhold til EU' postdirektiv og Verdenspostkonventionen, der ikke allerede varetages af postvirksomhederne.

Det er hensigten, at transportministeren skal kunne benytte denne hjemmel, såfremt markedet mod forventning udvikler sig på en måde, der indebærer, at den danske stat ikke længere kan dokumentere at leve op til sine forpligtelser i henhold til postdirektivet og til kravene i Verdenspostkonventionen.

Udpegning i henhold til stk. 3 og 4 kan som det normale kun ske mod kompensation til postvirksomheden.

Det foreslås i *stk. 5*, at ved varetage af befordring efter stk. 1, nr. 2, efter udbud eller ved udpegning, jf. stk. 2 og 3, skal postvirksomheden overholde beslutninger fra Verdenspostforeningen og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet.

Det betyder, at transportministeren kan fastsætte som et vilkår, at de til enhver tid gældende regler i Verdenspostforeningen skal følges i postudvekslingen. Endvidere kan transportministeren fastsætte som et vilkår, at internationalt vedtagne standarder skal efterleves. Det kan f.eks. være i forbindelse med anvendelse af bestemte kommunikationsmidler mellem postoperatørerne om postudvekslingen. Der arbejdes generelt med standarder både i UPU og i EU.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.2.

Til nr. 12.

I medfør af postlovens § 15, stk. 1, fastsætter transportministeren i den individuelle tilladelse til den befordringspligtige postvirksomhed de nærmere vilkår for opfyldelse af befordringspligten, herunder 1) fysiske mål samt service- og

kvalitetskrav for de befordringspligtige forsendelser og udførelse af ekstern kvalitetsmåling og offentliggørelse heraf, 2) hvilke dage der skal foretages omdeling, 3) regler for organisering af det landsdækkende net af postbetjeningssteder og 4) regler for postbetjening af øer samt begrænsninger i postomdelingen.

I medfør af postlovens § 15, stk. 2, skal den befordringspligtige postvirksomhed for de posttjenester, som er omfattet af § 14, stk. 3, nr. 1-5, anvende takster, som er omkostningsægte, gennemsigtige og ikkediskriminerende.

I medfør af postlovens § 15, stk. 3, skal den befordringspligtige virksomhed anvende landsdækkende enhedstakster for breve og pakker, som indleveres til befordring som enkeltforsendelse.

I medfør af postlovens § 15, stk. 4, godkender transportministeren takstfastsættelsen for indenlandske frimærkefrankebreve på op til 50 g, der sendes som enkeltforsendelse.

I medfør af postlovens § 15, stk. 5, kan transportministeren i tilladelsen til den befordringspligtige virksomhed fastsætte regler om, 1) at den befordringspligtige postvirksomhed skal overholde beslutninger fra Universal Postal Union (UPU) og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet, og 2) betaling af en bod for manglende opfyldelse af tilladelsen, herunder manglende opfyldelse af kvalitetskrav.

Det foreslås at nyaffatte § 15 således, at postvirksomheder, som udfører postbefordring efter udpegning, jf. § 14, stk. 3, for posttjenester, som virksomheden er udpeget til at varetage, skal anvende takster, som er omkostningsægte, gennemsigtige og ikke diskriminerende.

Forslaget til en nyaffattelse af § 15 vil medføre, at når en postvirksomhed er udpeget til at varetage en opgave, kan der stilles krav om, at virksomhedens takster skal være omkostningsægte, gennemsigtige og ikkediskriminerende.

Til nr. 13.

Ifølge postlovens § 16 kan transportministeren, hvor særlige omstændigheder gør det nødvendigt og efter anmodning fra den befordringspligtige postvirksomhed bestemme, at den, som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser omfattet af befordringspligten til og fra de ved ruten beliggende postbetjeningssteder.

Det foreslås, at § 16 nyaffattes således, at transportministeren i særlige tilfælde kan bestemme, at den som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser, som staten er forpligtet til at befordre.

Det foreslåede vil indebære, at ministeren, uden forudgående anmodning, kan bestemme, at den der udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller til og fra ud-

landet mod vederlag skal medtage forsendelser, som staten er forpligtet til at befordre.

Bestemmelsen gør det muligt at pålægge f.eks. en færge, der regelmæssigt besejler en ø, mod betaling af medtage post, som staten er forpligtet til at befordre. Staten skal efter lovforslaget sikre, at der sker postbetjening af de mindre ø-samfund her i landet, og at dette sker ved, at der etableres en fælles ordning, hvor alle postvirksomheder vil kunne indlevere breve og pakker til ordningen, jf. § 1, nr. 11.

Til nr. 14.

Ifølge postlovens § 17 kan en kommune indgå aftale med den befordringspligtige postvirksomhed om, at kommunen mod vederlag kan udføre posttjenester.

Det foreslås, at § 17 ophæves.

Forslaget indebærer, at en kommune ikke har hjemmel til at kunne indgå aftale om varetægelse af posttjenester. Hvor etablering af postbutikker i detailhandlen og f.eks. i en kommunes lokaler tidligere var udbredt, har udviklingen på postmarkedet medført, at de største postvirksomheder på landsplan tilsammen har et stort antal såkaldte postshops i kiosker og lignende (ca. 2.500), hvor breve og pakker kan ind- og udleveres.

Til nr. 15.

Postloven anvender som overskrift før § 18 "Udligningsordning m.v."

Postloven indeholder i § 18 bestemmelser om en udligningsordning med henblik på fordeling af nettoomkostningerne ved udførelse af den gældende befordringspligt. Ordningen er i henhold til politisk aftale af 3. maj 2016 ophævet med virkning for regnskabsåret 2016, jf. lov nr. 1560 af 13. december 2016.

Det foreslås, at *overskriften* før § 18 ophæves.

Forslaget er en konsekvens af, at det i lovforslagets § 1, nr. 16, foreslås at ophæve § 18.

Til nr. 16

Postloven indeholder i § 18 bestemmelser om en udligningsordning med henblik på fordeling af nettoomkostningerne ved udførelsen af den gældende befordringspligt.

Det foreslås, at § 18 ophæves.

Forslaget er en følge af, at udligningsordningen i postlovens § 18 er blevet ophævet i henhold til politisk aftale af 3. maj 2016 virkning for regnskabsåret 2016, jf. lov nr. 1560 af 13. december 2016.

Til nr. 17.

Før § 19 er der følgende overskrift "Øvrige krav til den befordringspligtige postvirksomhed".

Det foreslås, at *overskriften* før § 19 ændres til "Udgivelse af frimærker og det offentlige postnummersystem m.v."

Forslaget om at ændre overskriften er en konsekvens af forslaget om, at posttjenesterne fremover skal varetages af markedet, jf. den foreslåede nyaffattelse af § 14.

Til nr. 18.

Det fremgår af postlovens § 19, stk. 1, at den befordringspligtige postvirksomhed skal anvende det kronede posthorn som kendetegn for befordringspligten. Det kronede posthorn må alene anvendes i sammenhæng med den befordringspligtige postvirksomheds postbefordring og dertil knyttet virksomhed.

Af § 19, stk. 2, fremgår det, at den befordringspligtige postvirksomheds anvendelse af kongens eller den regerende dronnings monogram kræver tilladelse fra regenten.

Det foreslås, at § 19 ophæves.

Det betyder, at Post Danmarks pligt til at anvende det kronede posthorn vil blive ophævet. Ved en foreslået ændring af lov om Post Danmarks A/S gives virksomheden imidlertid ret til at anvende dette kendetegn i en periode, jf. lovforslagets § 2, nr. 2. Det foreslås, at tidshorisonten fastsættes til op til 5 år fra den 1. januar 2024, således at virksomheden uden videre omkostninger kan fjerne det kronede posthorn fra materiel, herunder køretøjer og bygninger m.v.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.6.

Til nr. 19.

Staten har i medfør af artikel 6 i Verdenspostkonventionen en traktatmæssig forpligtelse til at udstede frimærker, hvor der er påtrykt "Danmark", som udtryk for et internationalt anerkendt forudbetalingsmiddel ved befordring af postfor-sendelser.

Det fremgår derfor af postlovens § 20, at den befordringspligtige postvirksomhed skal udstede frimærker, og disse skal være påtrykt "Danmark".

Det foreslås, at § 20 nyaffattes, således at det i § 20, *stk. 1*, fastsættes, at transportministeren sikrer, at der udstedes frimærker, som skal være påtrykt "Danmark".

I forbindelse med udbud af varetægelsen af udlandspost vil der skulle tages der stilling til, hvorledes staten opfylder sine internationale forpligtelser til at udstede de omhandlede frimærker.

Det foreslås i § 20, *stk. 2*, at transportministeren kan indgå kontrakt om udstedelsen af disse frimærker med en virksomhed eller anden selvstændig juridisk enhed eller gøre det til et vilkår ved udpegning af en postvirksomhed, jf. § 14, stk. 3 eller 4.

Det betyder, at transportministeren ikke nødvendigvis selv

skal stå for frimærkeudstedelsen, men kan indgå aftale med andre om at forestå dette mod betaling.

Efter § 20, stk. 3, kan transportministeren bestemme, at andre former for bevis for forudbetaling for postbefordring af en forsendelse også kan anvendes i den internationale postudveksling.

Andre former for bevis for forudbetaling af befordringen af en forsendelse kan i dag anvendes inden for rammerne af UPU, f.eks. frankopåtryk P. P, frankostempling eller anden angivelse, såfremt postforsendelsens oprindelsesland fortsat tydeligt fremgår deraf.

I en fremtidig situation, hvor den internationale udveksling af postforsendelser måtte blive udbudt har transportministeren dermed adgang til at bestemme, at den vindende postvirksomheds måde at frankere postforsendelser på skal kunne benyttes i postudvekslingen. Under alle omstændigheder underrettes Verdenspostforeningens Internationale Bureau om, hvilke former for frankering, der fra Danmark kan anvendes i den internationale postudveksling.

Forslaget vil betyde, at pligten til at udgive frimærker med påtryk "Danmark" vil overgå til transportministeren.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.7.

Til nr. 20.

I medfør af postlovens § 21, stk. 1, vedligeholder den befordringspligtige postvirksomhed det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

I postlovens § 21, stk. 2, er det fastsat, at den befordringspligtige postvirksomhed skal indhente transportministerens godkendelse forud for en ændring i postnummersystemet.

Det følger af § 21, stk. 3, at transportministeren kan nægte godkendelse, hvis den påtænkte ændring indebærer, at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk entydig inden for et postnummer. Transportministeren kan endvidere nægte godkendelse, hvis ændringen vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder.

Endelig fremgår det af § 21, stk. 4, at transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udformning og vedligeholdelse af postnummersystemet. Denne hjemmel til at fastsætte regler er ikke taget i brug.

Det foreslås i en nyaffattelse af § 21, stk. 1, at transportministeren vedligeholder det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

Forslaget vil betyde, at pligten til at forestå vedligeholdelse af postnummersystemet vil overgå til transportministeren.

Den foreslåede ændring vil betyde, at administrationen af postnummersystemet, herunder behandling af anmodninger om ændringer af systemet m.v., vil blive varetaget og afgjort af transportministeren. Transportministeren kan som led i administrationen nægte godkendelse af ændringer i postnummersystemet, hvis den påtænkte ændring indebærer, at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk entydig inden for et postnummer, eller hvis ændringen vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder.

Det er med forslaget ikke hensigten at ændre i den hidtidige administration af postnummersystemet. Der vil således fortsat forud for enhver afgørelse blandt andet skulle lægges vægt på, om en ændring af et postnummer vil indebære, at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk entydig inden for et postnummer eller vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder, ligesom ændringer i postnummersystemet fortsat skal være nødvendiggjort af postale hensyn, dvs. hensynet til en smidig og effektiv behandling af postforsendelser.

Det fremgår af § 5 i adresseloven, jf. lov nr. 136 af 1. februar 2017, at postnumre med tilhørende navne på postnummerområder, indgår i det landsdækkende system af vejnavne og adresser med henblik på at sikre entydighed af vejnavne og adresser. Postnummersystemet udgør således et bærende element i det offentlige adressesystem. Ved afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt et vejnavn er entydigt inden for et postnummer, anvendes de bestemmelser, som er fastsat i medfør af adresselovens § 3, stk. 4. Aktuelt findes disse i bekendtgørelse nr. 271 af 14. april 2018 om vejnavne og adresser, hvor § 6 indeholder de detaljerede regler om, hvornår to vejnavne regnes som ens eller næsten enslydende. Kommuner anvender reglerne ved fastsættelse af nye vejnavne, hvorfor det er hensigtsmæssigt, at de samme regler lægges til grund, for så vidt angår ændringer i postnummersystemet.

Det er hensigten at administrationen af postnummersystemet delegeres til Trafikstyrelsen.

Den hidtidige praksis, hvorefter den ressortansvarlige myndighed for adresseområdet – i dag Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur – bliver inddraget i vurderingen af påtænkte ændringer i postnummersystemet, fortsætter. Herudover høres postvirksomhederne forud for eventuelle ændringer.

Da postnummersystemet udgør et bærende element i det offentlige adressesystem, er det af stor betydning, at det stilles til rådighed for brugerne uden begrænsninger. Det er derfor hensigten, at ændringer i postnummergrænser fortsat skal indberettes til bl.a. grunddataregistret Danmarks Administrative Geografiske Inddeling (DAGI), således at data om postnummerområder bliver stillet vederlagsfrit til rådighed for alle. I dag sker det elektronisk til Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur. Borgere kan desuden finde den geo-

grafiske placering af postnummerområder på Styrelsen for Dataforsyning og Infrastrukturs hjemmeside ved at anvende SDFI kortviser, hvor temaet ”administrative grænser” kan vælges.

Transportministeren kan efter det foreslåede *stk. 2* indgå kontrakt med en postvirksomhed om eller udpege en postvirksomhed til at varetage vedligeholdelsen af postnummer-systemet, jf. *stk. 1*.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.8.

Til nr. 21.

Det følger af postlovens § 22 nr. 3, at transportministeren kan fastsætte regler om udførelse af kvalitetsmåling for posttjenester, som udbydes af postvirksomheder, der ikke er pålagt befordringspligt, og offentliggørelse heraf.

Det foreslås i § 22 nr. 3, at ”, der ikke er pålagt befordringspligt,” udgår.

Forslaget indebærer, at alle postvirksomheder underlægges de regler som transportministeren fastsætter om udførelse af kvalitetsmåling og offentliggørelse heraf.

Til nr. 22

Det følger af postlovens § 22 nr. 5, at transportministeren kan fastsætte regler om erstatningspligt for forsinkelse, bortkomst eller beskadigelse af forsendelser, herunder regulering af den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser.

Det foreslås i § 22 nr. 5, at ”, herunder regulering af den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser” udgår.

Forslaget er en konsekvens af, at der ikke fremover udpeges en befordringspligtig postvirksomhed, og derfor reguleres denne virksomheds erstatningssatser heller ikke.

Til nr. 23

Før § 23 er der følgende overskrift ”Betaling, tilsyn og klageadgang”.

Det foreslås, at *overskriften* før § 23 ændres til ”Tilsyn, gebyr og klageadgang”.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 24, hvor det foreslås at nyaffatte § 23 om transportministerens tilsyn og gebyret herfor.

Til nr. 24.

Det følger af postlovens § 23, at transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af den generelle tilsyn og ved udstedelse af tilladelser.

Det følger af postlovens § 23, stk. 2-4, at postvirksomhederne betaler Trafikstyrelsen et årligt formålsbestemt gebyr

for styrelsens varetagelse af den generelle tilsynsindsats, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling m.v. Gebyret er i *stk. 3* fastsat til 2,70 kr. pr. 1.000 befordrede adresserede forsendelser (2011-niveau). Efter *stk. 4* opreguleres beløbet en gang årligt med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste ørebeløb. Reguleringerne bekendtgøres hvert år, første gang var pr. 1. januar 2012. For 2022 udgør gebyret 3,35 kr.

Transportministeren kan i medfør af postlovens § 23, stk. 5, fastsætte nærmere regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved udstedelse af tilladelser og til dækning af omkostninger i forbindelse med en specifik ydelse, jf. § 15, stk. 4. Transportministeren kan i medfør af postlovens § 23, stk. 6, endvidere fastsætte regler om, at der kan tillægges renter i medfør af rentesatsloven, hvis gebyrerne ikke betales rettidigt.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af forslaget til § 23, *stk. 1*, at transportministeren fører tilsyn med postvirksomheders overholdelse af postlovgivningen og vilkårene for deres tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring.

Fremover vil der i postvirksomhedernes tilladelser blive skelnet mellem to typer af tilladelser 1) lokal postbefordring 2) landsdækkende postbefordring. For at kunne kalde sig landsdækkende skal den pågældende virksomhed til enhver tid dokumentere, at virksomheden som minimum har et produkt (i alle vægtklasser) til ensartede priser til hele landet inden for de tjenester (dvs. breve og pakker), som de udbyder. Levering til ø-samfund kan ske inden for rammerne af den foreslåede ordning vedrørende betjening af ø-samfund)

I *stk. 2* foreslås det, at transportministeren fører tilsyn med, at tjenesterne på postmarkedet udføres i overensstemmelse med internationale forpligtelser, herunder postdirektivet og Verdenspostkonventionen. Transportministeren fører endvidere tilsyn med udviklingen på postmarkedet, herunder at markedet sikrer landsdækkende indsamling og omdeling af breve og pakker til ensartede priser for standardprodukter. Transportministeren udfører kvalitetsmålinger, fortrinsvis af breve.

Opfølgningen fra statens side vil fremadrettet ske ved, at Trafikstyrelsen med jævne mellemrum gennemfører undersøgelser af markedet med henblik på at vurdere, om markedet opfylder de internationale forpligtelser og fortsat leverer landsdækkende posttjenester (breve og pakker) til ensartede priser uanset geografisk placering. I 2024 gennemføres undersøgelsen månedsvis, i årene herefter minimum årligt eller ved mistanke om markedssvigt.

Herudover påtænkes det også, at styrelsen vil foranledige, at der 1-2 gange årligt gennemføres kvalitetsmålinger på baggrund af EU's kvalitetsstandarder. Som tilfældet er i dag, vil disse målinger blive foretaget på brevområdet. Herved opnås sikkerhed for, at målingerne er retvisende og at resultatet

af målinger er sammenlignelige med tilsvarende målinger i andre lande i EU.

Transportministeren vil via de foreslåede bemyndigelser i § 14, stk. 3 og 4, i givet fald kunne gribe ind ved at udpege en virksomhed til mod kompensation at varetage en bestemt posttjeneste. Ministeren vil ligeledes kunne gribe ind, hvis det viser sig, at der ikke sker indsamling og omdeling af enkeltforsendelser i bestemte geografiske områder. Hvis problemet er vedvarende, vil der kunne afholdes udbud om opgaven.

Såfremt borgere i et givent geografisk område oplever, at brevservicen bryder sammen, vil Trafikstyrelsen omgående iværksætte en undersøgelse af forholdet. I tidsrummet indtil en udpegning eller et udbud er kommet på plads, vil borgerne have mulighed for at benytte pakkeproduktet.

Ud over den beskrevne markedsovervågning behandler Trafikstyrelsen henvendelser og klager, som vil kunne indgå i styrelsens vurdering af postbetjeningen. Herudover kan styrelsen af egen drift sætte tilsynsaktiviteter i gang, f.eks. fokus på et specifikt område, som styrelsen som tilsynsmyndighed har valgt. Fremadrettet vil det som nævnt være nødvendigt med en tættere markedsovervågning, f.eks. via markedsundersøgelser. Der forventes desuden et mere omfattende tilsyn, idet antallet af postvirksomheder med tilladelse forventes at stige, ligesom dette større antal virksomheder skal indberette statistiske oplysninger som sendes til Europa-Kommissionen generelt.

Herudover vil tilsynet ske ved almindelig kontraktopfølgning i forhold til de postvirksomheder, hvor der bliver indgået aftale med efter udbud.

Det foreslås i *stk. 3*, at transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn.

Det foreslås endvidere, at transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for udstedelse af tilladelser i medfør af denne lov.

Det betyder, at det formålsbestemte gebyr til dækning af styrelsens omkostninger for fremtiden ikke fastsættes direkte i loven, men i stedet fastsættes ved en bekendtgørelse. Baggrunden herfor er, at gebyret i de seneste år har akkumuleret en opsparring som følge af, at indtægterne har oversteget omkostningerne. Formålet med den foreslåede ordning er således, at Trafikstyrelsen løbende kan tilpasse gebyrsatsen, så den modsvarer det reelle tilsynsomfang. Den nuværende indretning af ordningen, hvor der opkræves et beløb pr. 1.000 befordrede adresserede forsendelser som formålsbestemt gebyr, videreføres.

Det foreslås i *stk. 4*, at gebyret for varetagelse af den generelle tilsynsindsats skal dække Trafikstyrelsens omkostninger forbundet med tilsynet, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling, oprettelse og ajourføring af en database over post-

modtagere, som har krav på aflevering af forsendelser direkte til boligen m.v.

Det foreslås i *stk. 5*, at transportministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der kun opkræves gebyr i henhold til *stk. 3*, hvis gebyret overstiger et bestemt beløb.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat regler om, at et gebyr på et beløb under 1.000 kr. ikke opkræves, idet det ikke står mål med de administrative ressourcer ved at inddrive et beløb i den størrelsesorden.

Endelig foreslås i forslaget til *stk. 6*, at transportministeren kan fastsætte regler om opkrævning af gebyrer i henhold til *stk. 3*, rentetilskrivning efter renteloven, rykkerskrivelser m.v. De nærmere regler fastsættes i en bekendtgørelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

Til nr. 25.

Det følger af postlovens § 24, at en postvirksomhed efter anmodning skal meddele transportministeren nødvendige økonomiske oplysninger og oplysninger om udførelsen af virksomhedens erhvervsmæssige postbefordring til brug for at sikre overholdelsen af postlovgivningen eller til klart afgrænsede statistiske formål. Det kan f.eks. dreje sig om oplysninger om omsætning på produktkategorier, oplysninger om postal infrastruktur, såsom antal ind- og udleveringssteder samt antal ansatte i en postvirksomhed.

Det foreslås at ændre § 24, *stk. 1*, således at der efter ”for at sikre overholdelse af postlovgivningen” indsættes: ”, markedsovervågning”.

Forslaget vil indebære, at de oplysninger, som postvirksomhederne allerede i dag er forpligtet til at indberette til Trafikstyrelsen, tillige kan anvendes i styrelsens overvågning af markedet.

Til nr. 26.

Det følger af postlovens § 25, *stk. 1*, at transportministeren behandler klager over postvirksomheder eller distributionsvirksomheder, herunder klager indbyrdes mellem postvirksomheder vedrørende overholdelsen af denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af loven.

Det foreslås, at ”eller distributionsvirksomheder” udgår i § 25, *stk. 1*.

Forslaget vil medføre, at transportministeren ikke længere skal behandle klager over distributionsvirksomheder, dvs. virksomheder, der omdeler uadresserede forsendelser (reklamer m.v.). Den bagvedliggende årsag er forslaget om, at postloven fremover alene vil skulle regulere adresserede forsendelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.4. –

Til nr. 27.

Det følger af postlovens § 28, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 6, stk. 1, (mærkningsforpligtelsen for postvirksomheder) § 8, stk. 1-3, (krav om brevkasser og brevkasseanlæg) § 9, stk. 1, (regler om levering af forsendelser direkte til boligen) § 11, (posthjemmeligheden) § 12, (om åbning af uanbringelige forsendelser uden retskendelse) § 13, stk. 3-5, (brug af oplysninger fra modtagerdatabaser) § 16, (om pligt til at medbringe befordringspligtige forsendelser) § 19 (om brug af det kronede posthorn og regentens monogram) og § 24 (om postvirksomheders oplysningspligt).

Det foreslås, at i § 28, *stk. 1*, ændres »§ 13, stk. 3-5, § 16, § 19« til: »§ 13, stk. 4, § 16«.

Da § 13 nyaffattes således, at den alene vedrører administration og videregives af post direkte til boligen, er der alene behov for at straffebelægge § 13, stk. 4. Desuden ophæves bestemmelsen i § 19 om pligt til at anvende det kronede posthorn, hvorfor der ikke længere vil være behov for at straffebelægge overtrædelse af denne bestemmelse.

Til nr. 28.

Det følger af postlovens § 28, stk. 3, at overtrædelse af § 7, stk. 1 og 2, (omdeling og afleveringsbestemmelserne) begået af en virksomhed med tilladelse til erhvervmæssig postbefordring, jf. § 3, stk. 1, eller en virksomhed, der omdeler uadresserede forsendelser, straffes med bøde.

Det foreslås, at »eller en virksomhed, der omdeler uadresserede forsendelser,« udgår af § 28, *stk. 3*.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1, hvor det foreslås, at i § 2, stk. 1, udgår »og erhvervmæssig omdeling af uadresserede forsendelser».

Til § 2

Til nr. 1

Af bestemmelsen i § 2, stk. 2, i lov om Post Danmark A/S fremgår det, at hvis transportministeren efter § 14, stk. 1, i postloven ved individuel tilladelse udpeger Post Danmark A/S til at være befordringspligtig postvirksomhed, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf.

Det foreslås, at § 2, *stk. 2*, affattes således, at hvis transportministeren efter § 14, stk. 3 eller § 14, stk. 4, i postloven udpeger Post Danmark A/S til at varetage befordring af adresserede forsendelser, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf.

Forslaget er en konsekvens af nyaffattelsen i § 14, stk. 1, hvorefter der vil skulle gennemføres udbud på tre områder (betjening af ø-samfund, blindpost og udlandspost), og hvor transportministeren ikke længere vil være forpligtet til at udpege en befordringspligtig postvirksomhed. Dermed

varetages de posttjenester, som staten skal sikre befordring af, som udgangspunkt af markedet.

Andre postvirksomheder, som måtte blive udpeget til at varetage adresserede forsendelser, er ikke omfattet af bestemmelsen i lov om Post Danmark A/S, men vil dog selvstændigt være forpligtet af en udpegning.

Til nr. 2

Af bestemmelsen i § 6 i lov om Post Danmark A/S fremgår det, at Post Danmark A/S som fuldt ud statsejet aktieselskab kan anvende det kronede posthorn som kendetegn.

Det foreslås, at § 6 affattes således: »Post Danmark A/S kan anvende det kronede posthorn som kendetegn i op til 5 år fra 1. januar 2024.«

Post Danmarks pligt til at anvende det kronede posthorn som kendetegn på befordringspligten, jf. § 19 i postloven foreslås ophævet. Endvidere foreslås straffebestemmelsen i postlovens § 28, stk. 1, ændret, således at § 19 udgår.

Med den foreslåede nyaffattelse af § 6 får Post Danmark A/S ret til at anvende det kronede posthorn, idet dog anvendelsen skal udfases i en periode fra lovens ikrafttrædelse og op til højst 5 år fra 1. januar 2024.

Til § 3

Til nr. 1

Efter CPR-lovens § 10, stk. 1, 1. pkt., skal en kommunalbestyrelse, der får en formodning om, at en person ikke er korrekt bopælsregistreret, undersøge sagen for at rette eventuelle fejl. Efter CPR-lovens § 10, stk. 2, nr. 3, kan kommunalbestyrelsen til brug for undersøgelsen af en persons bopælsforhold ud over de oplysninger, som den har adgang til efter anden lovgivning bl.a. afkræve oplysninger fra virksomheder, der er pålagt befordringspligt efter postloven, med henblik på at fastlægge vedkommendes bopælsforhold.

Det foreslås ved bestemmelsen, at formuleringen: »virksomheder, der er pålagt befordringspligt efter postloven» i CPR-lovens § 10, *stk. 2, nr. 3*, ændres til: »postvirksomheder med tilladelse til erhvervmæssig postbefordring efter postloven».

Forslaget har baggrund i, at det ved lovforslaget foreslås at ophæve befordringspligten, som i dag påhviler Post Danmark A/S. Idet der således ikke fremover vil være en virksomhed, som er pålagt befordringspligt efter postloven, vil en kommunalbestyrelse ikke kunne indhente oplysninger fra en sådan virksomhed til brug for fastlæggelse af en persons bopælsforhold efter CPR-lovens § 10, stk. 2, nr. 3. Det foreslås derfor, at kommunalbestyrelsen skal kunne indhente oplysninger fra alle postvirksomheder med tilladelse til erhvervmæssig postbefordring til brug for fastlæggelse af en persons bopælsforhold.

Trafikstyrelsen offentliggør på styrelsens hjemmeside en liste over postvirksomheder med tilladelse til erhvervmæssig postbefordring sammen med oplysninger om virksomhedernes geografiske dækningsområde. Her kan kommunalbestyrelsen opnå klarhed over, hvilke virksomheder der kan have relevante oplysninger om en konkret persons bopælsmæssige forhold, fordi de opererer i det geografiske dækningsområde, hvori den pågældende person, hvis bopælsforhold kommunalbestyrelsen undersøger, bor.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 7 har virkning fra den 1. januar 2025.

Det vil medføre, at kravet om ændret placering af brevkasser i landzonen først finder anvendelse fra dette tidspunkt.

Det foreslås i *stk. 3*, at for virksomheder, der ved lovens ikrafttræden udøver erhvervmæssig postbefordring uden tilladelse, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 1. oktober 2024.

Til § 5

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 2, stk. 1. Loven finder anvendelse på erhvervsmæssig postbefordring og erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser og på vilkår for borgeres og virksomheders benyttelse af posttjenester.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på befordring af adresserede pakker, som befordres i henhold til en forudgående aftale mellem den virksomhed, som befordrer pakken, og afsenderen, medmindre befordring sker på grundlag af en individuel tilladelse, jf. § 14.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, som udøver erhvervsmæssig omdeling af individualiserede, uadresserede forsendelser, helt eller delvis kan omfattes af lovens regler vedrørende virksomheder, som udøver erhvervsmæssig postbefordring.

§ 3. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. Meddelelse af tilladelse er betinget af, at virksomheden forpligter sig til at bidrage til den udligningsordning, der er nævnt i § 18, medmindre virksomheden er pålagt befordringspligt, jf. § 14. 1. pkt. gælder dog ikke for tilladelser, som udstedes efter den 1. januar 2020.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af ansøgningen og tilladelsen til postbefordring.

§ 5. ---

Stk. 2. En tilladelse til en postvirksomhed, som ikke er pålagt befordringspligt, jf. § 14, kan endvidere tilbagekaldes, hvis virksomheden ikke leverer de af virksomheden angivne posttjenester med hensyn til geografisk dækningsområde, service og kvalitet, jf. § 6, stk. 3.

Stk. 3. ---

Stk. 4. ---

§ 6. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En postvirksomhed, som ikke er pålagt befordringspligt efter § 14, skal ved ansøgning om tilladelse efter § 3, stk. 1, angive sit geografiske dækningsområde samt service

Lovforslaget

§ 1

I postloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 461 af 27. april 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, udgår »og erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser«

2. § 2, stk. 3 og 4, ophæves

3. § 3, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan meddeles tilladelse til lokal eller landsdækkende postbefordring. Virksomheder med tilladelse til landsdækkende postbefordring skal udbyde et standardprodukt til ensartede priser til hele landet inden for de tjenester, de udbyder.«

4. I § 5, stk. 2, udgår », som ikke er pålagt befordringspligt, jf. § 14,«.

5. I § 6, stk. 3, udgår », som ikke er pålagt befordringspligt efter § 14,«

og kvalitet for sine posttjenester, herunder meddele transportministeren senere ændringer i disse.

§ 7, stk. 1. Omdeling af adresserede og uadresserede forsendelser skal ske til adressatens brevkasse, brevkasseanlæg, brevindkast, postboks eller til andre med modtager aftalte omdelingssteder. Adresserede forsendelser kan efter aftale med afsender eller modtager leveres til et postbetjeningssted.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

§ 8, stk. 1. Ejeren skal opstille brevkasse ved indgangen til den enkelte parcel ved bygninger, villaer og rækkehuse med en eller flere husstande eller erhverv m.v. For ejendomme, hvortil der hører landbrugsjord, skal brevkassen opstilles ved det naturlige skel til ejendommen, dog således at afstanden mellem bolig og brevkasse højst må udgøre 50 m.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved fritidshuse skal der opstilles brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel. I fritidshusområder med fritidshuse, der er udstykket ifølge udstykningstilladelse udstedt efter den 1. januar 1973, skal der opstilles centralt placerede brevkasseanlæg. Ved udstykning af fritidshusområder skal der afsættes et passende areal til opstilling af centralt placerede brevkasseanlæg. Det påhviler den, der får meddelt udstykningstilladelse, at tilvejebringe det fornødne areal til etablering af centralt placerede brevkasseanlæg. Fritidshusejerne skal opstille og vedligeholde brevkasseanlægget.

§ 13. Postvirksomheder kan oprette og anvende en modtagerdatabase.

Stk. 2. Til brug for oprettelse og ajourføring af modtagerdatabasen kan der mod vederlag indhentes relevante oplysninger i elektronisk form fra Det Centrale Personregister (CPR) efter reglerne i kapitel 10 i lov om Det Centrale Personregister, Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) og Bygnings- og Boligregisteret (BBR). Den befordringspligtige postvirksomhed kan herudover fra CPR indhente oplysninger om navngivne nyfødte og indrejste med bopæl her i landet.

Stk. 3. Personhenførbare oplysninger, som leveres til databasen fra offentlige registre, må kun anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre.

Stk. 4. Den befordringspligtige postvirksomhed skal mod vederlag og på gennemsigtige, ikkediskriminerende og omkostningsbaserede vilkår give andre postvirksomheder inden for disses geografiske dækningsområde adgang til oplysninger om

1) adresser, herunder på nyfødte og indrejste,

6. I § 7, stk. 1, udgår »og uadresserede«.

7. § 8, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Ejendomme beliggende i landzone skal have en brevkasse placeret ved indkørslen fra offentlig vej eller privat fællesvej.«

8. § 8, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Ved fritidshuse skal der opstilles brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel, hvis der i fritidshusområdet ikke er etableret centralt placerede brevkasseanlæg.«

9. § 13 affattes således:

»§ 13. Kommunen meddeler transportministeren, hvilke postmodtagere, som har krav på at få forsendelser afleveret direkte til boligen, jf. § 9.

Stk. 2. Transportministeren opretter og ajourfører en database over de i stk. 1 nævnte postmodtagere.

Stk. 3. Transportministeren skal give postvirksomheder med tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring adgang til oplysninger om navn og adresse, herunder beskyttede navne og adresser, i Det Centrale Personregister (CPR), jf. CPR-lovens § 28, stk. 1, på de postmodtagere inden for postvirksomhedens geografiske dækningsområde, som har krav på at få forsendelser afleveret direkte til boligen, jf. § 9.

Stk. 4. Oplysninger, som en postvirksomhed har fået adgang til i medfør af stk. 3, må kun anvendes af postvirksomheden i forbindelse med befordring af forsendelser for andre.

Stk. 5. Transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage administration, ajourføring og videregivelse af oplysninger om post direkte til boligen, jf. stk. 2 og 3.

2) adresser med henblik på eftersendelse af post ved midlertidig flytning,

3) adresser med henblik på levering af post til ny adresse eller postboks,

4) adresser på personer, som har krav på at få adresserede forsendelser afleveret direkte til boligen, og

5) adresser på postmodtagere, der har frabedt sig uadresserede forsendelser.

Stk. 5. Der må dog ikke gives adgang til oplysninger om eftersendelse af post ved flytning og levering af post til ny adresse eller postboks, hvis postmodtageren har frabedt sig videregivelse af oplysningerne.

Stk. 6. Distributionsvirksomheder kan på tilsvarende vilkår som postvirksomheder få adgang til oplysninger om postmodtagere, der ikke ønsker at modtage uadresserede forsendelser.

Overskriften før § 14:

»Befordringspligt«.

§ 14. Transportministeren udpeger en virksomhed (den befordringspligtige postvirksomhed), som meddeles en individuel tilladelse til postbefordring og pålægges en pligt til at befordre de i stk. 3 nævnte forsendelser. Tilladelsen og vilkårene for opfyldelsen af befordringspligten offentliggøres af transportministeren.

Stk. 2. Den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde brugerne et landsdækkende net af postkasser og postbetjeningssteder til indsamling og udlevering af forsendelser.

Stk. 3. Den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde landsdækkende postbefordring af følgende posttjenester:

- 1) Adresserede breve på op til 2 kg.
- 2) Adresserede dag-, uge- og månedsblade og lign., tidsskrifter samt adresserede forsendelser med et ensartet, trykt indhold, f.eks. kataloger og brochurer, på op til 2 kg.
- 3) Adresserede pakker på op til 20 kg, herunder en pakketjeneste henholdsvis med og uden omdeling.
- 4) Befordring af rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser.

Stk. 6. Transportministeren kan indgå kontrakt med en virksomhed om oprettelse og ajourføring af databasen og videregivelse af oplysninger om post direkte til boligen, jf. stk. 2 og 3.«

10. *Overskriften før § 14 affattes således:*

»Varetagelse af posttjenester«

11. *§ 14 affattes således:*

»§ 14. Transportministeren sikrer postbefordring af følgende:

- 1) Gratis blinforsendelser på op til 7 kg.
- 2) Adresserede forsendelser til og fra udlandet samt til og fra Færøerne og Grønland, herunder rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser.
- 3) Adresserede indenlandske rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser samt forkyndelsesbreve.
- 4) Adresserede forsendelser til og fra ø-samfund, herunder ved etablering af faciliteter, som postvirksomheder kan benytte.
- 5) Andre adresserede forsendelser, herunder enkeltforsendelser.

Stk. 2. Transportministeren kan udbyde og indgå kontrakt med en eller flere postvirksomheder om at varetage af en eller flere af de i stk. 1 nævnte opgaver.

Stk. 3. Transportministeren kan udpege en eller flere postvirksomheder til at varetage en eller flere af de i stk. 1 nævnte opgaver.

5) Befordring i indlandet af forsendelser fra udlandet og befordring af forsendelser til udlandet og til Færøerne og Grønland.

6) Gratis befordring af blindeforsendelser på op til 7 kg.

§ 15. Transportministeren fastsætter i den individuelle tilladelse, jf. § 14, vilkårene for opfyldelse af befordringspligten, herunder

1) fysiske mål samt service- og kvalitetskrav for de befordringspligtige forsendelser og udførelse af eksternt kvalitetsmåling og offentliggørelse heraf,

2) hvilke dage der skal foretages omdeling,

3) regler for organisering af det landsdækkende net af postbetjeningssteder og

4) regler for postbetjening af øer samt begrænsninger i postomdelingen.

Stk. 2. Den befordringspligtige postvirksomhed skal for de posttjenester, som er omfattet af § 14, stk. 3, nr. 1-5, anvende takster, som er omkostningsægte, gennemsigtige og ikkediskriminerende.

Stk. 3. Den befordringspligtige postvirksomhed skal anvende landsdækkende enhedstakster for breve og pakker, som indleveres til befordring som enkeltforsendelse.

Stk. 4. Transportministeren godkender takstfastsættelsen for indenlandske, frimærkefrankerede breve på op til 50 g, der sendes som enkeltforsendelse.

Stk. 5. Transportministeren kan i tilladelsen til den befordringspligtige postvirksomhed, jf. § 14, stk. 1, fastsætte regler om

1) at den befordringspligtige postvirksomhed skal overholde beslutninger fra Universal Postal Union (UPU) og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet, og

2) betaling af en bod for manglende opfyldelse af tilladelsen, herunder manglende opfyldelse af kvalitetskrav.

§ 16. Transportministeren kan, hvor særlige omstændigheder gør det nødvendigt og efter anmodning fra den befordringspligtige postvirksomhed bestemme, at den, som udfører

Stk. 4. Transportministeren kan udpege en postvirksomhed til at varetage de forpligtelser i henhold til EU's postdirektiv og Verdenspostkonventionen, der ikke allerede varetages af postvirksomhederne.

Stk. 5. Ved varetagelse af postbefordring efter stk. 1, nr. 2, efter udbud eller ved udpegning, jf. stk. 2 og 3, skal postvirksomheden overholde beslutninger fra Verdenspostforeningen og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet.«

12. § 15 affattes således:

»§ 15. Postvirksomheder, som udfører postbefordring efter udpegning, jf. § 14, stk. 3, skal for posttjenester, som virksomheden er udpeget til at varetage, anvende takster, som er omkostningsægte, gennemsigtige og ikkediskriminerende.«

13. § 16 affattes således:

regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser omfattet af befordringspligten til og fra de ved ruten beliggende postbetjeningssteder.

§ 17. En kommune kan indgå aftale med den befordringspligtige postvirksomhed om, at kommunen mod vederlag kan udføre posttjenester.

Overskriften for § 18:

»Udligningsordning m.v.«

§ 18. Såfremt der ved udførelsen af de befordringspligtige posttjenester dokumenteres nettoomkostninger, som udgør en urimelig økonomisk byrde for den befordringspligtige postvirksomhed, kan nettoomkostningerne ved udførelsen af de pågældende befordringspligtige posttjenester fordeles mellem alle de postvirksomheder, der tilbyder de pågældende tjenester. Det gælder nettoomkostninger til og med regnskabsåret 2016 hos den befordringspligtige postvirksomhed. Nettoomkostningerne og deres finansiering opgøres separat for hver enkelt hovedtjeneste anført i § 14, stk. 3, nr. 1 og 3.

Stk. 2. Postvirksomheder, der ikke er pålagt befordringspligt, og som tilbyder en eller flere af de i § 14, stk. 3, nr. 1 eller 3, anførte tjenester, yder et økonomisk bidrag til en udligningsordning til dækning af nettoomkostningerne ved befordringspligten inden for hver af hovedtjenesterne i nr. 1 eller 3. Postvirksomheder fritages for bidrag, hvis de tilbyder og udfører den pågældende hovedtjeneste på lignende vilkår som den befordringspligtige postvirksomhed.

Stk. 3. Den befordringspligtige postvirksomhed skal, såfremt den ønsker bidrag fra udligningsordningen til dækning af nettoudgifter for et givet år, over for transportministeren senest samtidig med aflæggelsen af årsregnskabet fremsætte og dokumentere dette ønske, herunder dokumentere, at der ved opfyldelsen af den landsdækkende befordringspligt findes særlige ikkekompenserede nettoomkostninger ved den pågældende posttjeneste, som udgør en urimelig økonomisk byrde. Transportministeren kontrollerer, om nettoomkostningerne er korrekt beregnet.

Stk. 4. Transportministeren opgør på baggrund af opgørelsen af nettoudgifterne ved befordringspligten og det samlede antal forsendelser, som den befordringspligtige og de ikkebefordringspligtige postvirksomheder befordrede i det samme år inden for den pågældende hovedtjeneste, et bidrag fra de ikkebefordringspligtige virksomheder pr. forsendelse, som de befordrer inden for den pågældende hovedtjeneste.

Stk. 5. Bidrag som nævnt i stk. 4 fastsættes årligt på finansloven opregnet til årets prisniveau. De ikkebefordringspligtige virksomheder indbetaler bidrag til staten for de forsendel-

»§ 16. Transportministeren kan i særlige tilfælde bestemme, at den som udfører regelmæssig befordring på dansk territorium eller fra Danmark til udlandet, mod vederlag skal medtage forsendelser, som staten er forpligtet til at befordre.«

14. § 17 ophæves.

15. Overskriften for § 18 ophæves.

16. § 18 ophæves.

ser, som de modtager til befordring i det pågældende år, jf. dog stk. 2, 2. pkt.

Stk. 6. Den befordringspligtige postvirksomhed modtager et udligningsbidrag svarende til indbetalingerne til udligningsordningen, dog højst de opgjorte nettoomkostninger opregnet til årets prisniveau.

Stk. 7. Den befordringspligtige postvirksomhed skal, såfremt den ønsker økonomisk dækning for nettoomkostningerne, udarbejde adskilte regnskabsopgørelser for de befordringspligtige posttjenester og for den øvrige virksomhed.

Stk. 8. Transportministeren fastsætter nærmere regler om udligningsordningen, herunder betalingsfrister og krav til postvirksomhederne om opgørelse af antal forsendelser inden for de enkelte hovedtjenester.

Overskriften for § 19:

»Øvrige krav til den befordringspligtige postvirksomhed«.

§ 19. Den befordringspligtige postvirksomhed skal anvende det kronede posthorn som kendetegn for befordringspligten. Det kronede posthorn må alene anvendes i sammenhæng med den befordringspligtige postvirksomheds postbefordring og dertil knyttet virksomhed.

Stk. 2. Den beordringspligtige postvirksomheds anvendelse af kongens eller den regerende dronnings monogram kræver tilladelse fra regenten.

§ 20. Den befordringspligtige postvirksomhed skal udstede frimærker, og disse skal være påtrykt »Danmark«.

§ 21. Den befordringspligtige postvirksomhed vedligeholder det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

17. *Overskriften for § 19 affattes således:*

»Udgivelse af frimærker og det offentlige postnummersystem m.v.«

18. *§ 19 ophæves.*

19. *§ 20 affattes således:*

»§ 20. Transportministeren sikrer, at der udstedes frimærker, som skal være påtrykt »Danmark«.

Stk. 2. Transportministeren kan indgå kontrakt om udstedelsen af disse frimærker med en virksomhed eller anden selvstændig juridisk enhed eller gøre det til et vilkår ved udpegning af en postvirksomhed, jf. § 14, stk. 3 eller 4.

Stk. 3. Transportministeren kan bestemme, at andre former for bevis for forudbetaling for postbefordring af en postforsendelse også kan anvendes i den internationale postudveksling.«

20. *§ 21 affattes således:*

»§ 21. Transportministeren vedligeholder det offentlige postnummersystem til brug for den landsdækkende postbetjening og til sikring af den geografiske entydighed af vejnavne og adresser.

Stk. 2. Den befordringspligtige postvirksomhed skal indhente transportministerens godkendelse forud for en ændring i postnummersystemet.

Stk. 3. Transportministeren kan nægte godkendelse, hvis den påtænkte ændring indebærer, at et vejnavn eller en adresse ikke længere er geografisk entydig inden for et postnummer. Transportministeren kan endvidere nægte godkendelse, hvis ændringen vil medføre væsentlige administrative omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udformning og vedligeholdelse af postnummersystemet

§ 22, stk. 1, nr. 1 ---

Stk. 1, nr. 2. ---

Stk. 1, nr. 3. Udførelse af kvalitetsmåling for posttjenester, som udbydes af postvirksomheder, der ikke er pålagt befordringspligt, og offentliggørelse heraf.

Stk. 1, nr. 4. ---

Stk. 1, nr. 5. Erstatningspligt for forsinkelse, bortkomst eller beskadigelse af forsendelser, herunder regulering af den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser.

Overskriften før § 23:

»*Betaling, tilsyn og klageadgang*«.

§ 23. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn og ved udstedelse af tilladelser.

Stk. 2. For varetagelse af den generelle tilsynsindsats, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling m.v., betaler postvirksomhederne til Trafikstyrelsen et årligt formålsbestemt gebyr.

Stk. 3. Gebyret fastsættes til 2,70 kr. pr. 1.000 befordrede adresserede forsendelser (2011-niveau).

Stk. 4. Det i stk. 3 anførte beløb opreguleres en gang årligt med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste ørebeløb. Transportministeren bekendtgør reguleringerne hvert år, første gang pr. 1. januar 2012.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved udstedelse af tilladelser og til dækning af omkostninger i forbindelse med en specifik ydelse, jf. § 15, stk. 4.

Stk. 2. Transportministeren kan indgå kontrakt med en postvirksomhed om eller udpege en postvirksomhed til at varetage vedligeholdelsen af postnummersystemet, jf. stk. 1.«

21. I § 22 nr. 3, udgår », der ikke er pålagt befordringspligt,«.

22. I § 22 nr. 5, udgår », herunder regulering af den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser«.

23. *Overskriften* før § 23 affattes således:

»*Tilsyn, gebyr og klageadgang*«

24. § 23 affattes således:

»§ 23. Transportministeren fører tilsyn med postvirksomheders overholdelse af postlovgivningen og vilkårene for deres tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring.

Stk. 2. Transportministeren fører tilsyn med, at tjenesterne på postmarkedet udføres i overensstemmelse med internationale forpligtelser, herunder postdirektivet og Verdenspostkonventionen. Transportministeren fører endvidere tilsyn med udviklingen på postmarkedet, herunder at markedet sikrer landsdækkende indsamling og omdeling af breve og pakker til ensartede priser for standardprodukter. Transportministeren udfører kvalitetsmålinger, fortrinsvis af breve.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af Trafikstyrelsens omkostninger ved varetagelse af det generelle tilsyn og ved udstedelse af tilladelser.

Stk. 4. Gebyret for varetagelse af den generelle tilsynsindsats skal dække Trafikstyrelsens omkostninger forbundet med tilsynet, herunder markedsovervågning, statistikindsamling, analyser, kvalitetskontrol, klagesagsbehandling, oprettelse

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte regler om, at der kan tillægges renter i medfør af rentesatsloven, hvis gebyrerne ikke betales rettidigt.

§ 24. En postvirksomhed skal efter anmodning meddele transportministeren nødvendige økonomiske oplysninger og oplysninger om udførelsen af virksomhedens erhvervsmæssige postbefordring til brug for at sikre overholdelsen af postlovgivningen eller til klart afgrænsede statistiske formål.

§ 25. Transportministeren behandler klager over postvirksomheder eller distributionsvirksomheder, herunder klager indbringes mellem postvirksomheder, vedrørende overholdelsen af denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. ---

§ 28, *stk. 1.* Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 6, *stk. 1*, § 8, *stk. 1-3*, § 9, *stk. 1*, § 11, § 12, § 13, *stk. 3-5*, § 16, § 19 og § 24.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Overtrædelse af § 7, *stk. 1* og 2, begået af en virksomhed med tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring, jf. § 3, *stk. 1*, eller en virksomhed, der omdeler uadresserede forsendelser, straffes med bøde.

Stk. 4. ---

§ 2, *stk. 1* --

Stk. 2. Hvis transportministeren efter § 14, *stk. 1*, i postloven ved individuel tilladelse udpeger Post Danmark A/S til at være befordringspligtig postvirksomhed, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf.

Stk. 3 --

og ajourføring af en database over postmodtagere, som har krav på aflevering af forsendelser direkte til boligen m.v.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der kun opkræves gebyr i henhold til *stk. 3*, hvis gebyret overstiger et bestemt beløb.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte regler om opkrævning af gebyrer i henhold til *stk. 3*, rentetilskrivning efter renteloven, rykkerskrivelser m.v.«

25. I § 24, *stk. 1*, indsættes efter »for at sikre overholdelsen af postlovgivningen«: », markedsovervågning«.

26. I § 25, *stk. 1*, udgår »eller distributionsvirksomheder«.

27. I § 28, *stk. 1*, ændres »§ 13, *stk. 3-5*, § 16, § 19« til: »§ 13, *stk. 4*, § 16«.

28. I § 28, *stk. 3*, udgår »eller en virksomhed, der omdeler uadresserede forsendelser,«.

§ 2

I lov om Post Danmark A/S, jf. lovbekendtgørelse nr. 844 af 6. juli 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 2, *stk. 2*, *affattes således:*

»*Stk. 2.* Hvis transportministeren efter § 14, *stk. 3* eller § 14, *stk. 4*, i postloven udpeger Post Danmark A/S til at varetage befordring af adresserede forsendelser, vil Post Danmark A/S være forpligtet heraf.«

§ 6. Post Danmark A/S kan som fuldt ud statsejet aktieselskab anvende det kronede posthorn som kendetegn.

2. § 6 affattes således:

»§ 6. Post Danmark A/S kan anvende det kronede posthorn som kendetegn i op til 5 år fra 1. januar 2024.«

§ 3

I CPR-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 23. juni 2023, foretages følgende ændring:

§ 10, stk. 1 --

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan til brug for undersøgelsen af en persons bopælsforhold ud over de oplysninger, som den har adgang til efter anden lovgivning, afkræve følgende oplysninger:

1) En nærmere redegørelse fra vedkommende selv om dennes bopælsforhold.

2) En erklæring fra husejer eller lejer om, hvem der flytter til eller fra dennes ejendom eller lejlighed, samt om, hvem der bor eller opholder sig i ejendommen eller lejligheden.

3) Oplysninger fra virksomheder, der er pålagt befordringspligt efter postloven, private tele- og forsyningsselskaber, private boligselskaber og -foreninger, arbejdsløshedskasser, fagforeninger og pengeinstitutter med henblik på at fastlægge vedkommendes bopælsforhold.

1. I § 10, stk. 2, nr. 3, ændres »virksomheder, der er pålagt befordringspligt efter postloven« til: »postvirksomheder med tilladelse til erhvervsmæssig postbefordring efter postloven«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 2. § 1, nr. 7, har virkning fra den 1. januar 2025.

Stk. 3. For virksomheder, der ved lovens ikrafttræden udøver erhvervsmæssig postbefordring uden tilladelse, finder de hidtil gældende regler anvendelse indtil den 1. oktober 2024.